ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ — ΣΧΟΛΙΑ

40/Β/10.7.(14) Α.Η.: Αὐτόνομος Ἤπειρος. Ἡ ἀναγραφὴ τοῦ γράμματος «Β» ὡς «παρονομαστοῦ» τοῦ αὔξ. ἀριθμοῦ σ' ὅλες τὶς ἀποδείξεις ὑποδηλώνει ἀσφαλῶς τὸ ἀντίγραφό της, ποὺ ἀπομένει στὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου γιὰ τὸ Ἀρχεῖο τῆς Ἐπιμελητείας, ἐνῶ ἡ πρωτότυπη ἀπόδειξη συναποστέλλεται στὸν παραλήπτη μαζὶ μὲ τὰ ἀποστελλόμενα εἴδη.

— Τ ο Δ έ λ β ι ν ο ν — καὶ ἡ περιοχή του, Δροπόλεως κλπ. — μὲ ἀκραιφνῆ καὶ ἄκρως φιλόπατριν Ἑλληνισμό, ὅπως καὶ οἱ περιοχὲς ποὺ τὸ περιβάλλουν — Ἅγ. Σαράντα, Χειμάρας, Ἀργυροκάστρου — ἀποτελεῖ καὶ σημαντικὴ στρατηγικὴ θέση - κλειδὶ γιὰ τὶς παραπάνω περιοχές, ἀπ' ὅπου ἐλέγχεται, ἀμέσως ἢ ἐμμέσως, ἰδίως διὰ τῶν Γεωργουτσάτων, ἡ διασταύρωση τῶν ὁδῶν ἀπὸ Ἰωάννινα πρὸς Ἁγ. Σαράντα — Χειμάρα κλπ., ἢ πρὸς Ἀργυρόκαστρο — Τεπελένι κ.ἑ.

Γνωστὸ τὸ Δ έ λ β ι ν ο καὶ ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας γιὰ τοὺς ἀγῶνας του ἀκόμη καὶ κατὰ τοῦ ἀφελληνισμοῦ—μὲ τὸ ἀπαίσιο Παιδομάζωμα, ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ Δημοτικὴ Ποίηση* — ἀλλὰ καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του (4.3.13, βλ. Ἀπ. Π. Παπαθεοδώρου: Μνήμη τῶν Πρωτεργατῶν γιὰ τὴν ἅλωση τῶν Ἰωαννίνων σ. 182. Α.Π.Π. (Μνήμη κλπ.), καθὼς καὶ κατὰ τὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα,[1] τῆς Β. Ἠπείρου, ποὺ ἐπακολούθησε, ἀπετέλεσε σημαντικὴν ἑστία δράσεως πατριωτικῆς, κατὰ τῶν συχνὰ ἐπερχομένων Ἀλβανῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πολιτικῆς - διπλωματικῆς κλπ. τοιαύτης, ἔναντι τῆς Εὐρωπαϊκῆς καὶ λοιπῆς Διπλωματίας καὶ τῶν Κυβερνήσεων, ποὺ συχνὰ τόσο ἄδικα καὶ ὕπουλα κρίνουν τὶς τύχες τῶν «Μικρῶν», θῦμα τῶν ὁποίων εἶναι καὶ ἡ Β.Η.!

Ἡ ἔνοπλη δράση στὴν περιοχὴ αὐτὸ τὸ 1914 ὀφείλεται στοὺς ἐθελοντὰς Ἱερολοχίτας (ντόπιους καὶ λοιπούς, Ἠπειρῶτες καὶ μὴ) καὶ μάλιστα Κρῆτες, ὑπὸ τὴν ἡγεσία ἀξιολόγων στελεχῶν τοῦ Β.Η. Ἀγῶνος, ὅπως τῶν Καραχρήστου, Καρασεβδᾶ, Γ. Ζήρα, Ζυγομαλᾶ, γνωστοῦ ἥρωα τῆς περιοχῆς, κ.ἄ. (βλ. σχετ. Κ. Σκενδέρη: Ὁ Βορειοηπειρωτικὸς Ἀγὼν (1914), σ. 244 κ.ἀ. — Σκενδ.), Ἀπ. Π. Παπαθεοδώρου: Ὁ Αὐτονομιακὸς Ἀγώνας 1914, σσ. 26—28 κ.ἀ. Α.Π.Π.: Ὁ Α.Α.Β.Η.), καθὼς καὶ ἐνταῦθα στὸ οἰκεῖο Κεφ. γιὰ τὸ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ κ.ἀ.). Διεξήχθησαν δὲ στὴν περιοχὴ αὐτὴ τοῦ Δελβίνου — ὅπου ἔδρασε καὶ ὁ Ἱερὸς Λόχος τῶν Ἰωαννίνων — καθ' ὅλο τὸ ἑξάμηνο περίπου διάστημα τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγῶνος (17.2.14—15.10.14 περίπου) πολλὲς νικηφόρες, πολυαίμακτες μάχες καὶ ἄλλα ἀποφασιστικὰ γιὰ τὸν Ἀγῶνα γεγονότα ἐξελίχθησαν. (Βλ. Α.Π.Π. Ὁ Α.Α.Β.Η., ἔ.ἀ. σσ. 26, 30, 38, 40, 53, 68, 71, 73—4).

Γι' αὐτὸ λειτουργοῦσε στὸ Δέλβινο ἰδία Ἐπιμελητεία - Γραφεῖο, ποὺ

---

* (Πρβλ. τὸ Δημοτικὸ Τραγούδι «Δέλβινο καὶ Τσαμουργιὰ / δεν τὰ δίνουν τὰ παιδιά» κλπ.).

ἐνισχύετο καὶ ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητεία τῶν Ἰωαννίνων (Ε.Ι.), ὅταν τοῦτο ἐζητεῖτο ἢ ἄλλως ἐπεβάλλετο.

— Β ε β α ι ο ῦ μ ε ν π ρ ο η γ ο υ μ έ ν η ν ἀ ρ. 26. Ἡ «βεβαιουμένη αὐτὴ ἀποστολή», ἀνήκει ἀσφαλῶς στὸ προηγούμενο, μὴ εὑρεθέν, τετράδιο τοῦ Β.Α.Α.

— Π ρ ά κ τ ο ρ ε ῖ ο ν Α ὐ τ ο κ ι ν ή τ ω ν τῆς Γ(ενικῆς) Δ(οικήσεως). Ἡ Γ. Δ. Ἠπείρου (Γ.Δ.Η.), (Βλ. καὶ ἀρ. 73/Β), ποὺ ἱδρύθηκε ἀμέσως μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῶν Ἰωαννίνων, μὲ α' Γ.Δ.Η. τὸν Γ. Χρ. Ζωγράφο καὶ Νομάρχη τὸν Ἄγγελο Φορέστη, (Βλέπε Ἀπ. Π. Παπαθεοδώρου: Μνήμη κλπ. σσ. 57—58 κ.ἀ.), τελευταῖον Γεν. Πρόξενον Ἰωαννίνων ἐπὶ Τουρκοκρατίας, ὠργάνωσε καὶ εἰδικὸ Γραφεῖο - Πρακτορεῖον Αὐτοκινήτων (ἂν καὶ ἐλαχίστων τότε), ὑπὸ τὸν Ἀντισ)ρχην ἐ.ἀ. Κ ρ ί τ σ α, τὸ ὁποῖο ἐνίσχυε μ' αὐτὰ συχνὰ καὶ τὸν Β.Η. Ἀγῶνα, χωρίς, φυσικά, νὰ λαμβάνη γνώση ἡ Ἑλλ. Κυβέρνηση, τὴν ὁποία, ἄλλωστε, ἐπίεζε ἡ ἀνάλγητη Εὐρωπαϊκὴ Διπλωματία, νὰ μὴ ἐνθαρρύνη τὸν Β.Η. Ἀγώνα!

— Τὶς «ἀ π ο σ τ ο λ ὲ ς» αὐτὲς ἐπρομηθεύετο ἡ Ε.Ι., μόλις ἐλαμβάνετο σχετικὴ ἐντολὴ ἢ αἴτημα, ἀπὸ τὴν ἀγορὰ κλπ., ἢ διετίθεντο ἀπὸ τὴν ἀποθήκη της. Ἐνημερώνετο πρὸς τοῦτο περιοδικῶς καὶ ἡ Γεν. Ἐπιμελητεία Α.Η. Ἀργυροκάστρου (βλ. κατωτέρω ἀρ. Β.Α.Α. 61—64/28—14).

— «Δ ι' Ἀ θ α ν. Τ σ ε κ ο ύ ρ α ν». Ἡ φράση αὐτή, μὲ τὴν ὁποία κλείνουν ὅλες οἱ ἀποδείξεις τοῦ Β.Α.Α., μαρτυρεῖ ἀκριβῶς καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν εὐθύνη τῆς ὅλης λειτουργίας τῆς Ε.Ι. τῆς Α.Η. εἶχε ὁ Ἀθαν. Τσεκούρας, ὁ ὁποῖος ἦτο καὶ ὁ κύριος «χορηγὸς» στὸν οἰκονομικὸ τομέα, μὲ διάθεση χρημάτων ἀπὸ τὶς οἰκονομίες του, ποὺ εἶχε στὸ Ὑποκατάστημα Ἐθν. Τραπέζης Ἰωαννίνων. Τοῦτο συμπεραίνεται καὶ ἀπὸ τὸ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ, βεβαιώνει δὲ καὶ ὁ ἴδιος, τόσον ἐνταῦθα (σσ. 142 κ.ἀ.), ὅσο καὶ σὲ προηγούμενο βιβλίο (Τσεκ. «Ἀπὸ τοῦ 98ου Ὑψώματος», σσ. 314—27) κ.ἀ.

— Γ. Μ. Κ ρ α ψ ί τ η ς. Γόνος τῆς μεγάλης οἰκογενείας ἐκ Κράψης Ἰωαννίνων — ἐξ οὗ καὶ τὸ ἐπώνυμο — ἡ ὁποία διακλαδώθηκε στὴν Παραμυθιά, Ἰωάννινα κλπ. (Βλ. Β. Κραψίτη: Ἡ Ἱστορία τῆς Παραμυθιᾶς σ. 88).

Ὁ Γ. Κραψίτης, ὁ Σπ. Δάκαρης καὶ ὁ Β. Βακάλης ἦσαν στενοὶ συνεργάτες τοῦ Ἀθαν. Τσεκούρα ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας, ὡς μέλη τοῦ 7ου Κύκλου Ἰωαννίνων τῆς Ἠπειρωτικῆς Ἑταιρείας. (Βλ. Τσεκ. 98ου Ὑφ. σ. 116). Ἡ συνεργασία αὐτὴ συνεχίσθηκε καὶ στὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα τῆς Β.Η.

Ὁ Κραψίτης καὶ ὁ Δάκαρης, σπανιώτερα καὶ ὁ νεαρὸς τότε Β. Βακάλης, ἀναπλήρωναν στὴν Ε.Ι. τὸν Ἀθαν. Τσεκούρα — ὅταν ἀπουσίαζε στὴν Α.Η. — Ἦσαν μάλιστα ἐξουσιοδοτημένοι καὶ ὑπέγραφαν «Δι' Ἀθαν. Τσεκούραν», ὅπως μαρτυρεῖ τὸ παρὸν Β.Α.Α. Οἱ δύο αὐτοὶ ἦσαν οἱ πιὸ τακτικοὶ στὸ γραφεῖο τῆς Ε.Ι., ὁ α' ἄμισθος καὶ μόνιμος, ὁ β' ἔμμισθος ἠσχολεῖτο καὶ μὲ τὴ δουλειὰ τοῦ πατέρα του ὡς τυρεμπόρου. Ὁ Κραψίτης κρατοῦσε ἐξ ὁλοκλήρου τὸ ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ καὶ μέρος τοῦ Β.Α.Α. Ἀργότερα ἐξελίχθηκε καὶ σὲ Δ)ντὴ Τραπέζης στὰ Ἰωάννινα.

— 41/Β/11/7. Ἀ ρ γ υ ρ ό κ α σ τ ρ ο ν. Ἡ ἱστορικὴ αὐτὴ πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ καὶ ὁλοκλήρου τῆς Β.Η. κατέστη καὶ πρωτεύουσα τῆς Αὐτονόμου Ἠπείρου (Α.Η.), κατὰ τὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα της. Ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς πρὸ τοῦ 1912—13 χρόνους, ἐπὶ Τουρκοκρατίας, δια-

τηροῦσε τὸ Ἑλλ. Κράτος Προξενεῖο, τὸ ὁποῖο πολλὰ προσέφερε γιὰ τὴν προστασία τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ τῆς περιοχῆς καὶ κατὰ τοὺς ἀπελευθερωτικοὺς ἀγῶνας.

Ὡς πρωτεύουσα τῆς Α.Η. κατὰ τὸ 1914 τὸ Ἀργυρόκαστρο ἦτο καὶ ἡ ἕδρα τῆς Κεντρικῆς (Γενικῆς) Ἐπιμελητείας τοῦ Στρατοῦ τῆς Α.Η., γι' αὐτὸ καὶ ἐδέχετο τὶς περισσότερες ἀποστολές ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων (Ε.Ι.), τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, καὶ ἐπώπτευεν ὡς Προϊσταμένη Ὑπηρεσία. Ἀπὸ τὶς 90 λ.χ. ἀποστολὲς οἱ 48, ὅπως εἴδαμε, εἶχαν προορισμὸ τὸ Ἀργυρόκαστρο· ἀλλὰ καὶ γιὰ τὶς λοιπὲς ἀποστολές της ἡ Ε.Ι. ἐνημέρωνε σχετικὰ μὲ περιοδικὲς ἀναφορὲς καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τῆς Α.Η. στὸ Ἀργυρόκαστρο, μαζὶ μὲ τὴν ἐκεῖ Γεν. Ἐπιμελητεία Α.Η. (βλ. ἀρ. Ἀπόδ. 61—64).

— «ἐ ν κ α λῇ κ α τ α σ τ ά σ ε ι». Συχνὰ ἐπαναλαμβάνεται τέτοιος χαρακτηρισμὸς καὶ ἀνάλογες συστάσεις, γιὰ τὰ ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν Ε.Ι. ἢ καὶ ἀπὸ τοὺς παραλῆπτες, δεῖγμα καὶ τοῦτο ἐνδιαφέροντος γιὰ τὴν σωστὴ ἀποστολὴ καὶ ἀντίστοιχη λήψη τῶν ἀποστολῶν.

— σ π α θ ι σ τ ή ρ (α ς)· δερμάτινη ζώνη καὶ ἡ θήκη τοῦ σπαθιοῦ, τῆς λόγχης, βασικὸ ἐξάρτημα τῆς ἐξαρτύσεως τῶν ὁπλιτῶν. Οἱ ἀποστολὲς ἄλλωστε τῆς Ε.Ι. ἀφοροῦσαν κυρίως σὲ εἴδη ἐνδυμασίας, ποδήσεως, ἐξαρτύσεως στρατιωτικῆς, τροφίμων κατ' ἐξοχὴν διατηρησίμων κ.ἄ.τ.

42/Β/12/7. (Ἀ ρ γ υ ρ ό κ α σ τ ρ ο ν). Χαρακτηριστικὸ τῆς παρούσης ἀποστολῆς εἶναι ὅτι, ἐνῶ ἀπευθύνεται πρὸς τὴν Γεν. Ἐπιμελητείαν Ἀργυροκάστρου, ξεχωρίζει, ἐν τούτοις, καὶ ἰδιαίτερη ἐπὶ μέρους ἀποστολὴ (φαρμακευτικῶν εἰδῶν), μὲ περαιτέρω προορισμὸ πρὸς τὴν περιοχὴ Τ ε π ε λ ε ν ί ο υ, σὲ προκεχωρημένη δηλ. Μονάδα, ἱκανοποιώντας ἀσφαλῶς σχετικὸ αἴτημα ἐπειγούσης ἀνάγκης.

— Ἰ ατ ρ ὸ ς Λ υ κ ο τ ό μ α ρ ο ς· ἐνῶ ὑπῆρχε ἔλλειψη ἰατρῶν, ὅμως τὰ προκεχωρημένα τμήματα τῶν πρόσω — τῆς α' γραμμῆς — ἐνισχύοντο, φαίνεται, κατὰ προτεραιότητα μὲ ἰατρικὸ προσωπικὸ καὶ φαρμακευτικὰ εἴδη γιὰ πρῶτες τουλάχιστον βοήθειες. (Σκεν. σ. 248).

— Ν ι κ. Β ά ρ θ η ς· λοχαγὸς τοῦ Ἑλλ. Στρατοῦ (Ε.Σ.) καὶ Ὁπλαρχηγὸς, Δ)τὴς Σώματος - Τάγματος τοῦ Αὐτονομιακοῦ Στρατοῦ Β.Η. μὲ Δ)τὴ τοῦ Τομέως τὸν γενναῖον Γ. Ζήρα (Σκεν. σ. 143). Ὁ Βάρθης ἀνεδείχθη σὲ πολλὲς μάχες στὸν εὐαίσθητον ἐκεῖνο τομέα τοῦ Ἀργυροκάστρου, ὅπως στὸ Πιτσάρι, ὅπου τὴν 7.5.14 «μὲ ὀλίγους ἄνδρας εἶχε καταλάβει τὸ ὀχυρώτατον ὕψωμα» (Σκεν. σ. 143, Α.Π.Π., Ὁ Α.Α.Β.Η. 1914 σ. 29, 36).

Ἐπίσης «εἰς Χουμελίτσαν... ἐμάχετο καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 14ης Ἰουνίου» (Σκενδ. σ. 143).

— Τ ε π ε λ έ ν ι. Τὸ γνωστὸ ἐκεῖνο καὶ ἀπὸ τὸ 1940—41 ὀχυρό, εἶχεν ἀπελευθερωθῆ ἀπὸ τὸν Ε.Σ. μετὰ 3ήμερον σκληρὸν ἀγῶνα τῆς 4—7.3.13. Οἱ Αὐτονομιακοὶ στὴ συνέχεια τὸν ἑπόμενο χρόνο ἀνακατέλαβαν τοῦτο ἐπανειλημμένως, διότι «ἀκράτητοι ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἤθελον νὰ βαδίσωσι κατὰ τοῦ Τεπελενίου καὶ τοῦ Αὐλῶνος»· ματαίωσαν ὅμως καὶ τώρα τὴν προώθησή τους, ἰδιαιτέρως πρὸς Αὐλῶνα, κατόπιν Δ)γῆς τῆς Αὐτονόμου Κυβερνήσεως — ὅπως καὶ πρὸ ἔτους ἀπὸ τὴν Ἑλλ. Κυβ)ση — λόγω πιέσεως τῶν «6», καί, πρὸ πάντων, Ἰταλίας καὶ Αὐστρίας. (Σκενδ. σ. 142.

— 43/Β/14/7 (Μ ε σ ο γ έ φ υ ρ α ν). «ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΗΠΕΙΡΟΥ — Τμῆμα 'Ιωαννίνων». Στὴν ἀπόδειξη αὐτὴ διασώζεται πλήρης ὁ τίτλος τῆς Ε.Ι., ποὺ ἐτίθετο ἀπὸ κινητὴ σφραγῖδα - μήτρα, κυρίως στὶς πρωτότυπες ἀποδείξεις, οἱ ὁποῖες ἀπεστέλλοντο στοὺς παραλῆπτες (βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 71/Β/3.8.14).

— Μ ε σ ο γ έ φ υ ρ α. Ἡ Α.Η. διατηροῦσε καὶ στὴ Μεσογέφυρα Γραφεῖον - Τμῆμα 'Επιμελητείας γιὰ τὶς Μονάδες καὶ 'Υπηρεσίες τῆς Α.Η., ἰδίως πρὸς Πρεμετὴ — Κλεισούρα κλπ., καθὼς καὶ πρὸς Λεσκοβίκι — 'Ερσέκα — Κολώνια — Κορυτσᾶ, κλπ. Ἡ Κορυτσᾶ ὅμως ἐξυπηρετεῖτο καὶ ἀπὸ τὴ Δ. Μακεδονία, Θεσ)νίκη, μέχρι καὶ αὐτὸ τὸ "Αγιον "Ορος (Σκεν. σ. 150 κ.ἑ.).

'Οπωσδήποτε στὴ Μεσογέφυρα, τὸν σημαντικὸν αὐτὸν κόμβο, ὑπῆρχε μόνιμη στρατιωτικὴ ὑπηρεσία τῆς Α.Η., ὑπὸ τοὺς 'Ι. Δόβα, ἀπὸ τὴν Κόνιτσα καὶ Θ. Μπαμίχα, ἀπὸ τὸ Δέλβινο. (Βλ. ΚΑΘ., ἀρ. 102, 873), ποὺ ἐνισχύετο ἀπὸ τὴν 'Επιμελητεία 'Ιωαννίνων.

—'Από τὸ «Υ.Γ.» συνάγεται ὅτι δὲν ἦτο πάντοτε σὲ θέση ἡ Ε.Ι. νὰ ἱκανοποιῆ ἀμέσως καὶ πλήρως τὰ αἰτήματα τῶν Μονάδων τῆς περιοχῆς.

—44/15/7 ('Αργυρόκαστρον). Υ.Γ.: Ἡ παράκληση γιὰ τὴν ἐξακρίβωση τῆς διαφορᾶς μιᾶς στολῆς δείχνει τὴν εὐσυνειδησία τῶν ὑπευθύνων τῆς 'Επιμελητείας, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη των στοὺς ἀγωνιστάς.

Ἡ παροῦσα ἀπόδειξη εἶναι ἡ τελευταία ποὺ φέρει τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Γ. Κραψίτη, διοτι προσελήφθη μόνιμος στὸ γραφεῖο τῆς Ε.Ι. ὁ Σπ. Δάκαρης.

—45/17/7. Ἡ Π ρ ε μ ε τ η ἀπελευθερωθεῖσα ἀπὸ τὸν Ε.Σ. τὴν Ε.Σ. τὴν 27.2.13 ἀνοίγει τὸ δρόμο πρὸς τὴν Κλεισούραν, ἡ ὁποία ἀπελευθερώνεται ἐπίσης μὲ τὴ σειρά της στὶς 4.3.13 καὶ ἀποτελεῖ ἄλλο ἀξιόλογο στενὸ - πύλη πρὸς Β., ἀντίστοιχο τοῦ Τεπελενίου. (Βλ. Α.Π.Π. α) Μνήμη κλπ. σσ. 195—8 καὶ β) «'Ο Α.Α.Β.Η. 1914» σσ. 17—8).

Λόγω τῆς θέσεως καὶ τοῦ 'Ελλην. πληθυσμοῦ ἀποτελεῖ καὶ ἡ Πρεμετὴ κατὰ τὸν Αὐτονομιακὸν 'Αγῶνα τοῦ '14 σημαντικὸ κέντρο μὲ ἰδίαν 'Επιμελητείαν, τὴν ὁποίαν ἐνισχύει καὶ ἡ Ε.Ι. μέσω Μεσογεφύρας ἢ καὶ κατ' εὐθεῖαν, ἀνάλογα πάντα μὲ τὰ αἰτήματα, τὸν βαθμὸν ἀναγκῶν καὶ τὶς δυνατότητες τῆς Ε.Ι.

Αὐτὴ κατέστη ἀμυντήριο γιὰ τὶς ἀπὸ Βορρᾶ τῆς περιοχῆς ἐπιθέσεις τῶν 'Αλβανῶν, ἀλλὰ καὶ ὁρμητήριο ἀγώνων γιὰ τὶς κατὰ καιροὺς ἐξορμήσεις, καθὼς καὶ ὁρμητήριο ἀγώνων γιὰ τὶς κατὰ καιροὺς ἐξορμήσεις τῶν Αὐτονομιακῶν δυνάμεων ἀκόμη καὶ πέρα ἀπὸ τὴν Κλεισούρα, ὅπως πρὸς τὴ Φράσαρη (19—20.4.14, βλ. Σκενδ. σ. 197—9), μέχρι καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ Βερατίου (16—19.9.14) (βλ. Σκενδ. σ. 294 καὶ Α.Π.Π. 'Ο Α.Α.Β.Η., ἔ.ἀ. σ. 48).

'Από τὶς σημαντικώτερες μάχες τῆς περιοχῆς Πρεμετῆς ὑπενθυμίζομε ἐκεῖνες τῆς Κορόϊκας (19.4.14, βλ. Σκενδ. 197—9), Φράσσαρης (Α.Π.Π.: 'Ο Α.Α.Β.Η. σ. 26), 'Ορδιτσαίνης (Σκενδ. σ. 199 κ.ἑ.), Γεφ. 'Οργότσκας (25.6.14, Σκενδ. σ. 206), Κλεισούρας (Σκενδ. σ. 207 κ.ἑ.), Παναριτίου (Σκενδ. σ. 207), Βερατίου (16—19.9.14, Σκενδ. σ. 214, Α.Π.Π.: 'Ο Α.Α.Β.Η. '14 σ. 48), ποὺ ἐκόστισε καὶ τὸν ἡρωϊκὸ θάνατο - ὁλοκαύτωμα τῶν Στεφανάκου, Λεοντοκιανάκη— μαζὶ μὲ τοὺς 150 περίπου ἄνδρες των· ὁ τελευ-

ταΐος, μὲ τὴν ἀπάντηση «Ζήτω ἡ Ἑλλάς» σὲ σχετικὴ πρόταση - δέλεαρ τῶν Ἀλβανῶν, ἀναβιώνει ἐκεῖ στὶς Β.Δ. ἐσχατιὲς τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τὴν κατ' ἐξοχὴν ἑλληνικὴ λεβεντιὰ καὶ ἀναδεικνύεται σὲ νέον Λεωνίδα καὶ τοὺς ἐπιγόνους του. Στὴν περιοχὴ αὐτὴ ἀνήκει καὶ ἡ τελευταία σημαντικὴ μάχη τῶν Αὐτονομιακῶν στὴ Β.Η. τὸ 1914, τοῦ Τόσκαση καὶ Βελούκαση (9.10.14) (Σκεν. σ. 200 κ.ἑ., Α.Π.Π.: Ὁ Α.Α.Β.Η. σ. 49).

Ἀπὸ τοὺς ἡγέτας τέλος τῆς περιοχῆς στὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα, σημειώνομε τοὺς Ἀρχηγούς: Ἀπ. Παπαγεωργίου - Φιλώτα, Μαυροειδῆ, Θ. Μαντούβαλο, Εὐάγ. Κολοβό, Λ. Παπαγεωργίου, ἀκόμα καὶ τὸν Γ. Τσόντο-Βάρδα (γιὰ λίγο διάστημα, γιατὶ ὁ κύριος τομεύς του ἦτο τῆς Κορυτσᾶς). (Βλ. Α.Π.Π.: Ὁ Α.Α.Β.Η., σσ. 28—29, 42 κ.ἀ.).

— Σ π. Ν. Δ ά κ α ρ η ς. Δάσκαλος, μυημένος καὶ ἐντεταγμένος, ἐνωρίτερα, στὴν Η.Ε. καὶ τὸ Κομιτᾶτο τῆς Ἠπείρου, ὡς μέλος τοῦ 7ου Κύκλου Ἰωαννίνων στὴν Ἠπειρωτικὴ ἰδέα τῆς ἀπελευθερώσεώς της στὸ σύνολο, συνέχισε τὸν ἀγῶνα καὶ στὸν Β.Η. Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα τοῦ '14, ὡς βασικὸς συνεργάτης τοῦ Ἀθαν. Τσεκούρα στὴν Ε.Ι., διατηρώντας μὲ ἀπόλυτη τάξη τὸ Ἀρχεῖο της, ὅπως μαρτυρεῖ τὸ παρὸν σωζόμενο Β.Α.Α., τὸ σύνολο σχεδὸν τοῦ ὁποίου εἶναι γραμμένο ἀπ' αὐτὸν — ὅπως ἤδη ἐτονίσθη — μὲ ἀξιοπρόσεκτη, ἄμεμπτη καθαρογραφία, τάξη καὶ ὀρθογραφία, καὶ μὲ ὑποδειγματικὴ σύνταξη καὶ διατύπωση, ποὺ καὶ σήμερα — ἀκόμη καὶ μὲ πανεπιστημισκὰ πτυχία — πολλοὶ θὰ τὸν ἐζήλευαν!

Τὰ ἀνωτέρω βεβαιώνει καὶ ὁ Ἀθαν. Τσεκούρας, ὁ ὁποῖος ἔτρεφε σ' αὐτὸν μεγάλην ἐκτίμηση καὶ ἐμπιστοσύνη.

— (Σ ω τ ή ρ ι ο ς Π α ϊ τ ά ρ η ς). «τ α λ ι κ α τ ζ ῆ ς». Συνηθισμένο τότε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ταλικατζῆ, κιρατζῆ, γενικώτερα, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Τουρκοκρατίας· μὲ δρομολόγια ἰδίως πρὸς Β. μέχρι τὴν Κεντρικὴ καὶ Ἀνατολικὴ Εὐρώπη (Βλαχία κλπ.), ἐξυπηρετοῦσε τὶς μεταφορὲς τοῦ ἐμπορίου, ἀνεφοδιασμοῦ κλπ., ἢ καὶ ἀτόμων, μὲ ταλίκες καὶ «κάρρα», συρόμενα, ἰδίως μὲ ἄλογα καὶ ἡμιόνους, γιὰ μακρινὰ ταξίδια.

Στὰ ταξίδια αὐτὰ «συνεπορεύοντο», συνήθως πολλοὶ μαζὶ καὶ ἀποτελοῦσαν τὰ «κ α ρ α β ά ν ι α», γιὰ λόγους ἀσφαλείας ἀπὸ ληστάς, ἀλλὰ καὶ γιὰ συμπαράσταση γενικώτερα καὶ ἀλληλοβοήθεια μεταξύ των, πρὸς ἀντιμετώπιση ποικίλων, καθ' ὁδόν, κινδύνων· ἐπάγγελμα καὶ «μοῖρα» καὶ τοῦτο ἰδίως τῶν Ἠπειρωτῶν ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας κατὰ τὴν Τουρκοκρατία, πολλοὶ τῶν ὁποίων κατέστησαν καὶ ἥρωες τῆς Δημοτικῆς Μούσας (λ.χ. ὁ Ζαγορίσιος Ρόβας), ἀλλὰ καὶ ἐπλούτισαν γιὰ νὰ ἀναδειχθοῦν καὶ σὲ Ἐθνικοὺς Εὐεργέτας.

— Κατὰ τὸν Β.Η. Ἀγῶνα οἱ ταλικατζῆδες, μὲ αὐτοθυσία συνέβαλαν πολλαπλῶς θετικὰ στὸν Ἐθνικὸν αὐτὸν ὑπὲρ πάντων Ἀγῶνα τῶν ἐξεγερθέντων, χωρὶς καμμιὰ ἄλλη ἔξωθεν βοήθεια, Βορειοηπειρωτῶν.

Θὰ συναντήσωμεν λοιπὸν στὴ συνέχεια πολλοὺς τέτοιους ταλικατζῆδες.

46/17/7. (Μεσογέφυρα). Ἡ ὀ κ ᾶ, (μὲ ὑποδιαίρεση σὲ 400 δράμια) ὡς μονάδα βάρους, σὲ τρόφιμα ἰδίως, ἀντιστοιχοῦσε σὲ 1200 περίπου γραμμάρια· δηλ. οἱ 147 ὀκ. καὶ 100 δράμια ζύγιζαν 180 περίπου κιλά.

—Ἡ προμήθεια τῆς Ἐπιμελητείας Α.Η. Μεσογέφυρας (Ε.Μ.), καὶ μὲ γ ρ α φ ι κ ὴ ὕ λ η ἦτο ἀπαραίτητη καὶ γιὰ τὴν καταχώριση τῶν διακινουμένων ἐφοδίων ἀπὸ τὴν Ἐπιμ. Ἰωαννίνων μέσω αὐτῆς καὶ πρὸς τὶς λοιπὲς Μονάδες (Πρεμετή, Ἐρσέκα κλπ.).

—47/17/7 (Μεσογέφυρα)· Κ ε φ α λ ο τ ύ ρ ι, φασόλια καὶ ἐλιὲς ἀποτελοῦν τὶς πιὸ συνηθισμένες ἀποστολὲς ξηρᾶς τροφῆς — ἐκστρατείας σὲ πολεμικὴ περίοδο.

—Γίνεται συχνὰ μνεία γιὰ ἐ π ι σ τ ρ ο φ ὴ τῶν εἰδῶν συσκευασίας (καλαθῶν, σάκκων κ.ἄ.) διότι ὑπῆρχε ἔλλειψη, ἀλλὰ καὶ γιὰ οἰκονομικοὺς λόγους. (Βλ. καὶ ἀρ. 68/1/8).

— Συνήθης εἶναι καὶ ἡ ὑπόμνηση γιὰ τὴν ἐνημέρωση ὅτι ἐ λ ή φ θ η σ α ν ἀ κ ρ ι β ῶ ς οἱ ἀποστολὲς σὲ ποσότητα, (ὅση ἐστάλη) καὶ ποιότητα (ἐν καλῇ καταστάσει).

— Σ ο ύ λ α ς Ζ α ρ α β έ λ α ς· προφανῶς εἶναι ταλικατζῆς.

—48/18/7. (Ἀργυρόκαστρον). Οἱ συχνὲς ἀποστολὲς ἀορτήρων, σπασθιστήρων, φυσιγγιοθηκῶν, ποὺ δὲν ἀποτελοῦν συνηθισμένα ἀναλώσιμα, μαρτυρεῖ καὶ αὔξηση δυνάμεων σὲ ἄνδρες, προφανῶς ἐθελοντὰς ἢ καὶ στρατιῶτες τοῦ Ε.Σ., οἱ ὁποῖοι μετετάσσοντο στὶς ἀγωνιζόμενες ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Α.Η.

—49/18/7. (Ἀργυρόκαστρον). Γ ε ώ ρ γ . Σ τ ό κ ι α ς, καρραγωγεύς· τὸ κάρρο εἶναι συνήθως δίτροχη ἢ 4τροχη ἅμαξα φορτηγή.

— «103 σ τ ο λ ὲ ς χ α κ ὶ» καὶ 200 σακκίδια (ἀτομικὰ στρατιωτῶν) προορίζονται κι ἐδῶ ἀσφαλῶς γιὰ νέους ἄνδρες στρατευμένους ἢ ἐθελοντάς.

— 50/19/7 (Ἀργυρόκαστρον). Χ ρ. Φ ο ύ ν τ α ς· ταλικατζῆς, προφανῶς ἐπαγγελματίας, ὑπεύθυνος ἐδῶ γιὰ 3 ταλίκες, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Ἐπιμελητείας (γιὰ ἀποστολὴ ὁπλισμοῦ).

— Καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ τῶν 500 ὅ π λ ων καὶ ἰσαρίθμων λ ο γ χ ῶ ν ἐπιβεβαιώνει τὶς παραπάνω παρατηρήσεις μας, γιὰ ἐνίσχυση τῶν μονάδων μὲ νέους ἄνδρας.

— Ἡ ἐξοικονόμηση καθαρὰ πολεμικοῦ ὑλικοῦ ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητείαν Ἰωαννίνων, ὅπως βεβαιώνει καὶ ὁ Ἀθαν. Τσεκούρας, γινόταν ποικιλοτρόπως καὶ μὲ ποικίλες προφυλάξεις, σχέδια καὶ ἐλιγμούς, ἀπὸ ἀποθῆκες τοῦ Ε.Σ. καὶ μὲ τὴν βοήθεια κάποιων φίλων τοῦ Β.Η. Ἀγῶνος, στρατιωτῶν καὶ ἀξιωματικῶν, γιατὶ ἀπαγόρευε κάτι τέτοιο ἡ Ἑλλ. Κυβέρνηση, δεσμευμένη, ὅπως τονίσθηκε, ἀπο σχετικὲς συμφωνίες, ποὺ ἐπέβαλαν οἱ 6 Δυνάμεις εἰς βάρος τῆς Β. Ἠπείρου. Τέτοια τεχνάσματα περιγράφει ὁ Ἀθαν. Τσεκούρας στὶς Ἀναμνήσεις τοῦ 98ου Ὑψ. σσ. 286—319, ἐμπνευστὴς μάλιστα καὶ ἐκτελοστὴς των καὶ ὁ ἴδιος. (Βλ. καὶ ἐνταῦθα σσ. 130—36).

— 51/19/7. (Μεσογέφυρα). Κ ο υ κ ι ὰ κ α ὶ ρ ε β ί θ ι α· εἶναι ἀπὸ τὶς ὀλίγες ἀποστολές, συγκριτικὰ μὲ τὶς ἐλιές, τυρί, φασόλια...

—52/22/7. (Ἀργυρόκαστρον). Θ ε ο χ ά ρ η ς—Β α σ ι λ ε ί ο υ. Πρόκειται ἐπίσης γιὰ ἔμπιστον ταλικατζῆ, ἀφοῦ ἄλλωστε, ἀφορᾶ σ' ἀποστολὴν ὁπλισμοῦ (φυσιγγίων καὶ μάλιστα μεγάλης ποσότητος).

—Ὁ τρόπος ἀποκτήσεως τῶν πολεμεφοδίων γενικὰ δὲν ἀναγράφεται οὔτε ἐδῶ οὔτε στὸ «Καθολικὸν» γιὰ λόγους εὐνοήτους, ποὺ ἀναφέραμε καὶ παραπάνω. (Βλ. ἐντῦθα σ. 149).

— Καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ ποσότης φυσιγγίων (200.000) ἴσως συνδέεται μὲ τὰ ἀποκτηθέντα φυσίγγια ἀπὸ τὶς ἀποθῆκες τοῦ Ε.Σ. μὲ τέχνασμα τοῦ Ἀθ.

Τσεκούρα, ὅπως ἀναγράφεται στὸ σχετικὸ βιβλίο του (98ου Ὑψ. σσ. 309—17), καὶ ἀλλαχοῦ (βλ. καὶ ἐνταῦθα σσ. 130—36).

—Ἡ Κ α κ α β ι ά, ὅπως καὶ ἡ Μεσογέφυρα, παρὰ τὰ Ἑλληνο - Βορειοηπειρωτικὰ σύνορα, ἀποτελοῦσε βέση - κλειδὶ γιὰ τὴν περαιτέρω προώθηση πολεμεφοδίων στὶς Μονάδες τῆς ἀγωνιζομένης τότε Α.Η.

—Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἡ ἀναγραφομένη ἐδῶ φράση: «Ὅ,τι χρειάζεσθε πρέπει νὰ μᾶς εἰδοποιῆτε ἐνωρίτερον, ὡς καὶ ποία ἡ καθημερινὴ κατανάλωσις, διὰ νὰ κανονίζωμεν τὰς ἀποστολὰς ἐ γ κ α ί ρ ω ς», γιὰ τὴν προνοητικότητα καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐπιμελητείας Ἰωαννίνων, γιὰ νὰ μποροῦν ν' ἀνταποκρίνωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀπολύτως στὴν ἀποστολή τους στὸ μέγα αὐτὸ καὶ ὑπεύθυνο πατριωτικὸ ἔργο.

— 53/23/7. (Μεσογέφυρα). Ἡ ἐντολὴ τῆς Ε.Ι.: «Εἰς Ἀρχηγεῖον Κολώνιας θὰ ἀποστείλητε ἀνέπαφα τὰ ἑξῆς:..., «μαρτυρεῖ α) τὴν ἁρμοδιότητα τῆς ἀνωτέρω Ἐπιμελητείας (Ἰωαννίνων), νὰ ἱκανοποιῆ αἰτήματα καὶ ἀπομεμακρυσμένων ἀπ' αὐτὴν Μονάδων τῆς Α.Η., καθὼς καὶ β) τὴν ἀποστολὴ τῆς Ἐπιμελητείας Μεσογεφύρας (Ε.Μ.) ὡς «μετακομιστικοῦ φορέως» πρὸς περαιτέρω προώθηση ἐφοδιασμοῦ Μονάδων τῆς Α.Η. καὶ στὶς περιξ αὐτῆς περιοχές.

Ἡ ἀποστολὴ τῶν «7 σάκκων» καλύπτει ποικίλες ἀνάγκες.

— 54/24/7. (Ἀργυρόκαστρον). Ὁ ταλικατζῆς Ἀ ν τ. Ζ ή σ η ς ἐργάζεται μὲ δική του ταλίκα.

— Ἡ α' παράκληση, γιὰ ἄμεση ἀναγγελία τυχὸν «ἐλλείμματος», ἴσως ἔχει σχέση καὶ μὲ τὴν παρατήρηση τῆς ἑπομένης (ἀρ. 55) ἀποστολῆς· ἡ δὲ β', γιὰ ἀναγγελία «καλῆς παραλαβῆς πρὸς γνῶσιν», ὄχι μόνον ἀφορᾶ ἁπλῶς στὴν ἐνημέρωση, ἀλλὰ καὶ ἐκδηλώνει ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν πληρέστερη δυνατὴ ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐπιμελητείας ἔναντι τῶν ἀναγκῶν τῶν Μονάδων.

55/24/7. (Μεσογέφυρα). Ἡ κατὰ λάθος ἀποστολὴ ἑνὸς σάκκου στολῶν γιὰ τὸ Ἀρχηγεῖον Κο λ ώ ν ι α ς ἀφορᾶ στὴν ὑπ' ἀριθ. 53 (23.7) ἀποστολήν. Χαρακτηριστικὴ εἶναι κι' ἐδῶ ἡ συνεχὴς παρακολούθηση καὶ ἔλεγχος τῶν ἀποστολῶν, ὥστε νὰ καλύπτωνται κατὰ τὸ δυνατὸν ἐγκαίρως καὶ οἱ τυχὸν παρατηρούμενες παραλείψεις τῆς Ὑπηρεσίας.

— 56/25/7. (Ἀργυρόκαστρον). Πρόκειται γιὰ σημαντικὴ ἀποστολή, 11 σάκκων πλήρων μὲ ποικίλα εἴδη ἱματισμοῦ καὶ ἐξαρτύσεως ὁπλιτῶν, γιὰ διάφορες προφανῶς Μονάδες, καθὼς καὶ γιὰ μεγάλη ποσότητα ἐλαιῶν (642 περίπου ὀκάδες, ἤτοι 770 σχεδὸν κιλά), ποὺ καλύπτουν καὶ «προσφάγι» ἐκστρατείας. Ἀξιοσημείωτη εἶναι ἐπίσης καὶ ἡ ἀναλυτικὴ ἀναγραφὴ τῶν ἀποστελλομένων κατὰ σάκκον.

—58/25/7. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ συνεχιζομένη ἐνίσχυση τῆς Γενικῆς Ἐπιμελητείας Ἀγυροκάστρου, ὅπου καὶ ἡ ἕδρα τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως Α.Η. — καὶ μάλιστα μὲ ὁπλισμὸν ἐν γένει — παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι παρῆλθεν ἤδη δίμηνο περίπου ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τοῦ Πρωτοκόλλου Κερκύρας (5/17.5), μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Κυβέρνηση τῆς Α.Η. τοῦ Γ. Ζωγράφου, ἀντιμετωπίζοντας συνεχῶς προκλήσεις ἀπὸ τοὺς Ἀλβανοὺς μὲ παραβιάσεις τῶν ὅρων τοῦ παραπάνω Πρωτοκόλλου, ποὺ συνυπέγραψαν κι' ἐκεῖνοι, ἑτοιμάζεται καὶ γιὰ νέους σκληροὺς ἀγῶνας μακρᾶς διαρκείας — ἐὰν ἐ-

χρειάζοντο — γιὰ τὴν προάσπιση τουλάχιστον τῶν κεκτημένων ἤδη δικαιωμάτων τοῦ Βορ)τικοῦ Ἑλληνισμοῦ· καί, δυστυχῶς, δὲν διεψεύσθη!

—60/26/7. (Γ ε ω ρ γ ο υ τ σ ά τ ε ς). Καὶ οἱ Γεωργουτσάτες, ὡς κόμβος συγκοινωνιακὸς καί, ἑπομένως, στρατηγικὴ θέση, ἐφρουρεῖτο ἀπὸ Μονάδες τῆς Α.Η. καὶ διατηροῦσε ἰδίαν Ἐπιμελητείαν, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔπαιρνε καὶ κατ' εὐθεῖαν παραγγελίες ἡ Ἐπιμελητεία τῶν Ἰωαννίνων τὶς ὁποῖες καὶ ἐξεπλήρωνε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀμέσως καὶ μὲ κάθε διατιθέμενο μέσον, ἔμπιστα πάντα πρόσωπα.

Ἀπ' ἐδῶ ἀπελευθερώθησαν τελικὰ 270 Ἀλβανοὶ αἰχμάλωτοι — καταγόμενοι κυρίως ἀπὸ τὸ Λεσκοβίκι — μὲ τὴν εἰσήγηση τοῦ Ἀθαν. Τσεκούρα στὸν ἴδιο τὸ Γ. Ζωγράφο (βλ. ἐνταῦθα σσ. 114—16).

—63—64/28/7 (ἀρ. 1). «Ἡ Γενικὴ αὐτὴ σημείωσις», ὅπως χαρακτηρίζεται, εἶναι συνοπτικὸς πίναξ - Ἡμερολόγιον ἐξειδικευμένο σὲ—κατὰ παραλήπτρια Ἐπιμελητείσ καὶ ἡμερομηνία—ἀποστολές, γιὰ ἐνημέρωση τοῦ Προϊσταμένου Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν τῆς Α.Η. Ἰ. Παρμενίδη.

Καλύπτει 4 σελίδες τοῦ βιβλίου ἀριθμημένες μὲ ἀντίστοιχον αὔξ. ἀριθμὸ 61, 62, 63 καὶ 64).

Ὁ ἐπιπλέον αὔξ. ἀρ. 1 (ἄνω δεξιά), μαρτυρεῖ ὅτι ἔστελνε ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων σ. 17, κατὰ καιροὺς τέτοιους ἐνημερωτικοὺς πίνακας στὴν Κυβέρνηση τῆς Α.Η.

— 65/30/7 (Ἀργυρόκαστρο). Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ τῶν σάκκων εἰδῶν ἱματισμοῦ μὲ αὐτοκίνητο δὲν ἀναγράφεται στὸ παρὸν βιβλίο, ταυταρίθμως ἢ τουλάχιστον δὲν εἶναι σαφὴς ἡ ἀναγραφή. Ὁπωσδήποτε ἡ ἐπιμονὴ τοῦ γραφείου γιὰ τὴν πλήρη ἐνημέρωση, ὡς πρὸς τὴν «καλὴ παραλαβή», δείχνει καὶ τὴν τάξη καὶ ὑπευθυνότητα αὐτοῦ.

— 66/31/7. (Ἀργυρόκαστρο). Ἡ διακίνηση ἐφοδίων κλπ. μὲ α ὐ τ ο κ ί ν η τ α ἦτο τότε ἀκόμη σπάνια, πολὺ περισσότερο γιὰ τὴν Α.Η., γιὰ τὴν ὁποίαν αὐτὰ ἀποτελοῦσαν ἀκόμη μεγάλη πολυτέλεια. Ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων ἐξυπηρετεῖτο, ἐνίοτε, καὶ σιωπηρῶς, μὲ αὐτοκίνητα τῆς Γ.Δ.Η.· τὴν διευκόλυνε πρὸς τοῦτο «μυστικὰ» ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος γιὰ τὴν κίνηση τῶν αὐτοκινήτων της, Κρίτσας, ἀντισ)ρχης ἐ.ἀ., παλαιὸς φίλος καὶ συνεργάτης τοῦ Γ. Ζωγράφου.

— 67/31/7. (Ἀργυρόκαστρο). Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ κεφαλοτυριοῦ εἶναι ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες (1293 περίπου κιλά).

— 68/1/8. (Μεσογέφυρα). Σαφέστατοι διαγράφονται ἐδῶ, οἱ λόγοι, ποὺ ἐπιμένει ἡ Ἐπιμελητεία γιὰ τὴν ἐπιστροφὴ τῶν εἰδῶν συσκευασίας ἐφοδίων: δηλ. οἰκονομίας («μᾶς ἀναγκαιοῦν») καὶ ἐλλείψεως («δὲν εἶναι εὔκολον νὰ εὑρίσκωμεν νὰ ἀγοράζωμεν, ὅταν θέλωμεν»). (Βλ. Κεφ. 47/17/7).

— 69/21/8. (Μεσογέφυρα). Ἡ φράση «πρὸς ἡσυχίαν μας» (γιὰ τὴν καλὴν παραλαβὴν) ἐνέχει δύο σημασίες: α) ὅτι τὰ ἀποστελλόμενα δὲν ἔχουν παραβιασθῆ καθ' ὁδὸν καὶ β) ὅτι ἐξεπληρώθη ἀκριβῶς ἡ ἀποστολή τους μὲ τὴ σωστὴ ἱκανοποίηση τοῦ αἰτήματος τῆς Μονάδος γιὰ νὰ ἐξυπηρετηθῆ κατὰ τὸν καλύτερον δυνατὸν τρόπον γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη συνέχιση τοῦ Ἀγῶνος.

— 70/2/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀποστολὴ καππῶν ποὺ ἀνέρχεται τὶς 900 καὶ πλέον, μαρτυρεῖ τὴν μέριμνα τῆς Ἐπιμελητείας Ἰ-

ωαννίνων καὶ τῆς Προσωρινῆς Κυβερνήσεως ποὺ ἀσφαλῶς ἔδιδε τὶς σχετικὲς ἐντολές, γιὰ τυχὸν διάρκεια τοῦ ἀγῶνος ἀκόμη καὶ ὑπὸ δυσμενεῖς καιρικὲς συνθῆκες (φθινοπωρινὲς ἢ καὶ χειμερινὲς ἀκόμη).

— 71/3/8. (Μεσογέφυρα). Εἶναι ἡ δεύτερη ἀπόδειξη ποὺ φέρει καὶ τὴν σφραγῖδα - τίτλο τῆς 'Επιμελητείας Α.Η. — Τμήματος 'Ιωαννίνων (βλ. καὶ ἀπόδ. 43/147.14).

Καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀποστολὴ πρὸς Μεσογέφυρα, περιέχει καὶ εἰδικὴ ἀποστολὴ ἐπείγουσα πρὸς τὸ 'Αρχηγεῖον Κολώνιας (βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 53 καὶ 55).

— 'Ε ν ε ρ γ ο ῦ μ ε ν· δηλ. πρὸς ἀπόκτηση καὶ ἀποστολὴ τῶν ὑπολοίπων αἰτουμένων.

— 72/3/8. Τ ο ί π ο υ ρ α ν. Δύο μόνον ἀποδείξεις (βλ. καὶ ἀρ. 76/4/8) στὰ σωζόμενα βιβλία ἀποδείξεων - ἀποστολῶν ἀπευθύνονται πρὸς πρόσωπα. Εἶναι ἀπάντηση σὲ σχετικὸ τηλεγράφημα ἀσφαλῶς ἐπείγον καὶ ἐνημερωτικον, γιὰ τὴν ἱκανοποίηση ἐπὶ τῶν αἰτουμένων, τὰ ὁποῖα, ἄλλωστε, εἶναι ἀμέσου ἀνάγκης (πολεμεφόδια κλπ.) ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις.

—'Ο Ν ι κ. Τ σ ί π ο υ ρ α ς εἶναι Γεν. 'Αρχηγὸς τῆς περιοχῆς Κολώνιας, ἀπὸ τὰ σημαντικὰ στελέχη τοῦ Αὐτονομιακοῦ 'Αγῶνος Β.Η. τοῦ 1914, ποὺ ἔδρασε στὴν ἀνωτέρω περιοχὴ (Μάχη Σάλεσι κλπ.), (βλ. Σκενδ. σσ. 104 κ.ἑ., 106—9), καθὼς καὶ τῆς Κορυτσᾶς, ὅπου συνεργάσθη μὲ τὸν Γ. Τσόντον - Βάρδα κ.ἄ. γιὰ τὴν ἀνακατάληψή της (25.6.14), συνέχισε δὲ τοὺς ἀγώνας καὶ πρὸς τὴ γέφυρα Μαλίκ, καθὼς καὶ τὴ Μοσχόπολη κλπ. (Βλ. Σκενδ. σσ. 230 κ.ἑ.).

— 73/4/8. ('Αργυρόκαστρον). Γιὰ αὐτοκίνητα Γ. Δ. ('Ηπείρου) βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 40, 65.

— 74—75/4/8. "Ενας ἄλλος λόγος ἐπιμονῆς γιὰ ἐπιστροφὴ τῶν εἰδῶν συσκευασίας εἶναι ἡ ὑ π ε ρ τ ί μ η σ η ποὺ ἔχει σχέση καὶ μὲ τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν καλὴ διαχείριση καὶ οἰκονομία ἐκ μέρους τῆς 'Επιμελητείας (βλ. καὶ ἐνταῦθα ἀρ. 68/1/8 κ.ἀ.).

— 76/4/8. Εἶναι ἡ β' ἀπόδ. ὑπὸ τύπον ἐπιστολῆς ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Ν. Τσίπουραν μὲ πρόσωπα ὄχι μόνον ἀπὸ τὰ 'Ιωάννινα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν Α.Η., τὰ ὁποῖα, φυσικά, ἐστέλλοντο πρὸς τοῦτο ὡς ἔμπιστα ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅπως συμβαίνει ἐδῶ μὲ τὸν Γ. Σωτηρίου ἀπὸ τὸ χωρίο Κουστοβίστα Κολώνιας.

— Τὰ ἀποστελλόμενα ζῶα - ὑποζύγια, ἦσαν ἀπαραίτητα γιὰ τὶς μαχόμενες καὶ συνεχῶς μετακινούμενες Μονάδες τῆς Α.Η., θὰ ἦσαν δὲ ἀσφαλῶς λάφυρα ἀπὸ τοὺς Τούρκους ἢ ἀκόμη καὶ τοὺς Τουρκαλβανούς, ἡ δὲ 'Αστυνομία τὰ παραχωρεῖ, φυσικά, σιωπηρῶς καὶ «ὡς ἀδήλους πόρους» ἢ «μὴ κατονομαζόμενα», γιὰ λόγους εὐνοήτους. (Βλ. ἐνταῦθα, σ. 149 καθὼς καὶ ἀρ. ἀποδ. 52/22/2 Β.Α.Α.).

—77/5/8. (Μεσογέφυρα). "Οπως παρατηροῦμε ἐδῶ — ἰδιαίτερα στὶς κοντινὲς ἀποστάσεις, ὅπως ἡ Μεσογέφυρα — ἡ ἄμεσος ἐπιστροφὴ εἰδῶν συσκευασίας ἐξυπηρετεῖ ἀμεσώτερα καὶ τὶς ἴδιες Μονάδες.

—78/6/8. ('Αργυρόκαστρον): «Τ σ α ρ ο ύ χ ι α ἄ φ κ ε ι α σ τ α»,

ζεύγη 850, ὀκαδες καθ. 199 δράμ. 200». Ὅταν εἶχαν παραγγελίες γιὰ μεγάλα ποσὰ ὑποδημάτων (τσαρουχιῶν) καὶ δὲν προλάβαινε ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων νὰ τὰ ράψῃ μὲ τοὺς τσαγκάρηδες, ποὺ συνεργάζετο, τότε ἔστελνε τὰ ἀνάλογα ὑλικὰ σὲ δέρμα κλπ., γιὰ νὰ ράψουν στὶς Μονάδες, ἰδιαίτερα στὸ Ἀργυρόκαστρο — ὅπου ἡ Κεντρικὴ Ἐπιμελητεία Α.Η. — ὅπως συμβαίνει μὲ τὴν παραπάνω ἀποστολή.

Ἀπὸ τὰ σημειούμενα ἐδῶ ποσά, τὸ κάθε ζεῦγος τσαρούχια ὑπολογίζεται σὲ 100 περίπου δράμια, εἴτε περὶ τὰ 320 κατὰ μ. ὅ. γραμμάρια.

— 79—80/6/8 καὶ 83/12/8. (Ἀργυρόκαστρον): Ἡ παρουσιασθεῖσα διαφορὰ βάρους τυροῦ, ἤτοι 47 ὀκ. 100 δράμ., δηλ. 57 περίπου κιλά, ἔναντι 1027 ὀκ. 100 δραμ.) στὴν ὑπ' ἀρ. 74/4/9 ἀποστολὴ δικαιώνει τὴν Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων, ποὺ ἐπιμένει συνεχῶς στὸν ἔλεγχο τῶν παραλαμβανομένων καὶ τὴ σχετικὴ ἐνημέρωση.

— 81/10/8. (Ἀργυρόκαστρον). «Υ.Γ.» Ὅπως πληροφορούμεθα (ἐνταῦθα «Υ.Γ.» καὶ ἀρ. 83 στὴ συνέχεια), ἡ προγραμματισθεῖσα ἀποστολὴ μὲ αὐτοκίνητο ματαιώνεται καὶ πραγματοποιεῖται μὲ ταλίκες. Οἱ λόγοι τῆς ματαιώσεως αὐτῆς δυνατὸν νὰ ἦσαν ἀπαγόρευση ἀπὸ τὶς Ἑλληνικὲς Ὑπηρεσίες πρὸς ἀποφυγὴν προστριβῶν μὲ τοὺς «6», ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ κάποια βλάβη τοῦ αὐτοκινήτου. Ἡ προσθήκη τοῦ «Υ.Γ.» εἶναι ἀσφαλῶς μετὰ τοῦ πρωτοτύπου τῆς ἀποδείξεως αὐτῆς καὶ μὲ μπλὲ μολύβι, πρὸς ἐνημέρωση τοῦ Ε.Α.Α.

— 82/12/8. (Μεσογέφυρα). «Σ ω τ ή ρ ι ο ς Κ ο λ ο β ό ς»· τὸ ἀγώγι αὐτὸ τοῦ ἀφανοῦς ἐκείνου πατριώτου, ποὺ προσέφερε στοὺς Ἀπελευθερωτικοὺς Ἀγῶνας, τῆς Ἑνισίας Ἠπείρου καὶ τῆς Β.Η. στὴ συνέχεια, δύο υἱούς του τὸν Εὐάγγελο καὶ τὸν Βασίλειο, συναντᾶμε καὶ στὸ Π.Η.Α. 11.8 (βλ. ἐνταῦθα σ. 202). Ἡ μεγάλη αὐτὴ ποσότητα φυσιγγίων (66 κάσσες) δὲν ἀναγράφονται αὐθημερὸν (10.8) γιὰ νὰ τηρηθοῦν προφανῶς μυστικὰ γιὰ λόγους ἀσφαλείας καὶ διαπλωματικότητος. Ἀναγράφονται ὅμως τώρα πρὸς ἐνημέρωση καὶ ἐξακρίβωση γιὰ τὴν κανονικὴ παραλαβή. Ἡ ἀποστολὴ φυσιγγίων συνεχίζεται αὐθημερὸν μὲ ἄλλες 17 κάσσες, πρὸς ἄμεσον ἀνεφοδιασμό, διότι στὶς περιοχὲς ἐκεῖνες ποὺ ἀνεφοδιάζονται ἀπὸ τὴν Μεσογέφυρα, δὲν ἔλειπαν οἱ συγκρούσεις, ἢ οἱ ἀπειλὲς πρὸς τοῦτο. (Βλ. Α.Π.Π.: Ὁ Α.Α.Β.Η., ἔ.ἀ. σσ. 42—48).

— Τὸ ἐπεῖγον καὶ τὸ ἀπαραίτητο τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἐπιβεβαιώνει καὶ τὸ «Υ.Γ.» γιὰ τὴν «ἀναγγελίαν τῆς καλῆς παραλαβῆς».

— 83/12/8. (Ἀργυρόκαστρον). Βλ. ἀριθ. ἀποδ. 79 καὶ 80. Σχετικὴ μνεία αὐτῆς γίνεται καὶ στὸ Π.Η.Α. (βλ. ἐνταῦθα σ. 200 καὶ 205).

— 84/13/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ ἀποστολὴ σφραγίδων εἶναι καὶ τοῦτο δεῖγμα ὅτι τὸ νεοσύστατο Κράτος τῆς Α.Η. συνεχίζει τὴν ὀργάνωσή του. (Βλ. καὶ ἀρ. 105).

—Ὁ Ἀθ. Τσεκούρας ἔχει πολὺ στενὲς σχέσεις καὶ συνεργασία μὲ τὸν Κερκυραῖο Ἰω. Παρμενίδη, Ὑπουργόν, ὡς γνωστόν, Οἰκονομικῶν τῆς Α.Η.

—85/14/8. (Ἀργυρόκαστρον). Τὰ παραγγελλόμενα αὐτὰ ἀπὸ τὴν Γεν. Ἐπιμελητεία Ἀργυροκάστρου, λόγω καὶ τῆς μεγάλης ποσότητος, ἀποστέλλονται ἀπὸ τὴν Ε.Ι. τμηματικά, εἶναι ἀμέσου ἀνάγκης γιὰ τοὺς ὁπλῖτες, ἰδίως σὲ ἐκστρατεῖες καὶ συγκρούσεις, καθὼς καὶ τὰ «Νοσοκομειακῆς χρή-

σεως», χωρὶς νὰ κατονομάζωνται συγκεκριμένα, ἴσως, λόγω μεγάλης ποικιλίας φαρμάκων κλπ., ἀλλὰ καὶ ἐλλείψει ἐξειδικεύσεως τῶν ἐργαζομένων στὴν Ε.Ι.

—86/15/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ σχετίζεται ἄμεσα μὲ τὴν προηγουμένη, τὴν ὁποία καὶ συμπληρώνει.

—87/17/8. (Πρεμετήν). Βλ. καὶ ἀπόδ. ὑπ' ἀρ. 45. — Θ. Μάντζιος· βλ. καὶ Π.Η.Α. 16.8 (ἐνταῦθα σ. 211).

—88/17/8. (Ἀργυρόκαστρον). Καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀποστολή, μὲ πολυειδῆ τρόφιμα, ντόπιας κυρίως ἐσοδείας, ἀτομικὰ εἴδη καὶ χακί, στέλλονται γι' ἀσφάλεια μὲ 2 ταλικατζῆδες. Ἐπὶ πλέον δέ, γιὰ ἀκόμη μεγαλύτερη ἀσφάλεια, στὰ 23 τεμάχια χακὶ ἐτέθη καὶ ἡ σφραγίδα - τίτλος τῆς Ε.Ι., «διὰ νὰ μὴ γίνη καμμία κατάχρησις».

—Ὅπως ἤδη ἀναφέρθηκε, τὸ ἀντίγραφο τῆς ὑπ' ἀρ. 89 ἀποδείξεως — τελευταία τοῦ α' σωζομένου τετραδίου τοῦ Β.Α.Α. — ἐλλείπει ἀπὸ τὸ στέλεχος.

—90/19/8. (Μεσογέφυρα). (Ἀρχὴ τοῦ β' σωζομένου τετραδίου τοῦ Β.Α.Α.). Χαρακτηριστικὴ εἶναι κι' ἐδῶ ἡ εἰδικὴ σημαντικὴ ἀποστολή, μέσω Μεσογεφύρας, 11 σάκκων μὲ 330 τσαρούχια γιὰ τὴν Πρεμετή, καὶ μάλιστα μὲ ἄμεση ἀποστολή των.

91/19/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ εἴδηση ὅτι θὰ φορτωθοῦν καὶ καθ' ὁδὸν—ἐκ Δ ο λ ι α ν ῶ ν—τρόφιμα ἀπὸ ἀπεσταλμένον ταλικατζῆ, μαρτυρεῖ ὅτι ἡ Ε.Ι. εἶχε ὠργανωμένα δίκτυα ἐξυπηρετήσεώς της καὶ ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη τῶν Ἰωαννίνων, μὲ τὰ ὁποῖα συνεργάζεται καὶ ἀνταποκρίνεται εὐχερέστερα, οἰκονομικώτερα καὶ ταχύτερα στὴν ἀντίστοιχη ἱκανοποίηση τῶν Μονάδων καὶ Ὑπηρεσιῶν τῆς Α.Η.

Τὰ φασόλια ἀπὸ τὰ Δολιανὰ ἦσαν προφανῶς νέας παραγωγῆς τῆς περιοχῆς, τὰ ὁποῖα εἶχαν, φυσικά, ἀγορασθῆ ἐγκαίρως γιὰ τὸν Ἀγῶνα ἡ διάρκεια τοῦ ὁποίου ὑπελογίζετο ὅτι δὲν θὰ ἦτο σύντομος.

—92/21/8. (Μεσογέφυρα — Πρεμετή). Ὁ ταλικατζῆς Κ ι α ζ ὴ μ (Ἀ γ ᾶ ς) ἦτο Μουσουλμάνος, ἀλλ' ἔμπιστος ἐπαγγελματίας, πάντως ὄχι γιὰ μεταφορὰ πολεμικοῦ ὑλικοῦ (βλ. καὶ Π.Η.Α. 20.8, (ἐνταῦθα σ. 218).

—Ἔχομε κι' ἐδῶ μεγάλη ποσότητα ὑλικῶν γιὰ τ σ α ρ ο ύ χ ι α, τὴν κατασκευὴ τῶν ὁποίων θὰ πραγματοποιοῦσαν στὴν Π ρ ε μ ε τ ή, ὅπου καὶ προωρίζοντο, ἀπὸ τσαρουχάδες καὶ μπαλωματῆδες συνήθως ὁπλῖτες. (Βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 45, 86 κ.ἀ.).

—93/22/8. (Ἀργυρόκαστρον)· π ε τ σ ώ μ α τ α· κατεργασμένα δέρματα μικρῶν ζώων ἢ μοσχων, γιὰ τὴν κατασκευὴ τσαρουχιῶν, νέων ἢ καὶ ἐπισκευὴ παλαιῶν. (Βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 92 κ.ἀ.).

—κ α ρ α β ό π α ν ο· ἀπαραίτητο γιὰ σκηνὲς ἢ καλύμματα πυροβόλων κ.ἀ., ἀλλὰ καὶ γιὰ φορεῖα νοσοκομειακὰ κ.τ.τ., ἐφ' ὅσον ἄλλωστε, δὲν ἔλειπαν καὶ οἱ συγκρούσεις.

—Καὶ τὰ ἐφόδια αὐτά, καθὼς καὶ οἱ κάππες ποὺ ἀναφέρονται συχνά, μαρτυροῦν τὴν προετοιμασία τῶν ἀγωνιζομένων Αὐτονομιακῶν γιὰ τὴν ἐπερχομένη φθινοπωρινὴ καὶ χειμερινὴν ἀκόμη περίοδο.

—94/23/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ ἀποστολὴ · β ο υ τ ύ ρ ο υ εἶναι μᾶλλον περιωρισμένη, ἴσως, διότι εὕρισκαν καὶ ἐπιτοπίως· ἄλλωστε, ἀπαι-

τοῦσε τοῦτο καὶ σχετικὴ συντήρηση, οἱ προϋποθέσεις τῆς ὁποίας ἔλλειπαν τότε. Ἡ παρακολούθηση γιὰ τὴν «καλὴ παραλαβὴ» εἶναι συνεχὴς καὶ με ἐμμονή.

—Ἡ ἀποστολὴ κ α ρ α β ό π α ν ο υ (μ ο υ σ α μ ᾶ) στὸ Νοσοκομεῖο Ἀργυροκάστρου δείχνει καὶ τὴν κίνηση ἀσθενῶν, ἰδίως τραυματιῶν, ἀπὸ συγκρούσεις.

—Συνεχίζεται ἀκόμη νὰ ἀποστέλλεται πολεμικὸ ὑλικὸ καὶ εἴδη ἐξαρτύσεως ὁπλιτῶν (φυσιγγιοθῆκες).

—95/25/8. (Μεσογέφυρα). Ἡ εἰδικὴ ἀποστολὴ γιὰ Πρεμετὴ ἀφορᾶ ἀσφαλῶς στὰ «πετσώματα» γιὰ ἐπισκευὴ κλπ. «τσαρουχιῶν».

—Ὁ Β α σ. Β α κ ά λ η ς, ποὺ ὑπογράφει ἐδῶ «δι' Αθ. Τσεκούραν» ἀντὶ τῶν Δάκαρη ἢ Κραψίτη, εἶναι, ὅπως ἐτονίσθη, πολὺ φίλος καὶ ἔμπιστος συνεργάτης τοῦ Ἀθ. Τσεκούρα ἤδη ἀπὸ τὸ Κομιτᾶτο τῶν ἀπελευθερωτικῶν ἀγώνων τῆς Ἠπείρου· συνέχισε δὲ μὲ τὸν ἴδιο ζῆλο καὶ στὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα νὰ συμπαρίσταται στὶς προσπάθειες τοῦ Τσεκούρα βοηθώντας καὶ στὸ γραφεῖο τῆς Ἐπιμελητείας τῆς Α.Η. Ἰωαννίνων, ἀλλὰ καὶ στὸν Ἱερὸ Λόχο Ἰωαννίνων· συνώδευσε μόνος τὸν Τσεκούρα καὶ στὴ Β. Ἤπειρο ὅπου ἀγωνίσθηκε καὶ στὸ Μέτωπο μαζί του.

Ὁ Τσεκούρας τὸν ἐξετίμησε τόσο ὥστε ἀργότερα τὸν ἔκαμε γαμβρὸ στὴν ἀδελφή του. (Βλ. καὶ Τσεκ. (98ου Ὑψ.» σ. 177, καὶ ἐνταῦθα Β.Α.Α. ἀριθ. 40/Β).

—96/25/8. (Μεσογέφυρα). Τὸ μεγαλύτερο μέρος καὶ τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς προορίζεται γιὰ τὴν Π ρ ε μ ε τ ή. Ἀξιοσημείωτον εἶναι ὅτι τὰ ἀποστελλόμενα ἔχουν σχέση μὲ εἴδη ὑποδήσεως, ἐπισκευῆς καὶ συντηρήσεως αὐτῶν, ἰδίως γιὰ δυσμενεῖς καιρικὲς συνθῆκες ποὺ ἀνεμένοντο. Τὰ ἐργαλεῖα καὶ ὑλικά: σπάγγοι, κερί, ουβλιά, βελόνες κλπ., εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ συνεργεῖα τσαρουχάδων ἢ καὶ γιὰ ἀτομικὴ χρήση τῶν ὁπλιτῶν Μονάδων, ἰδίως τῶν πρόσω.

—Ὅπως βεβαιώνει ὁ κ. Ἀθ. Τσεκούρας, τὸ « Κ α ν τ ά ρ ι Ἀ γ ο ρ ᾶ ς» ἤλεγχε γιὰ τὴν ἀκρίβεια καὶ τὸ ἐσφράγιζε (κάτι ἀνάλογο συμβαίνει καὶ σήμερα), ὁ ἁρμόδιος πρὸς τοῦτο λεγόμενος «κανταρτζῆς» τῆς Ἀγορᾶς.

Ὅσον ἀφορᾶ κάποιες μικροελλείψεις, ποὺ παρατηροῦνται κατὰ ἢ μετὰ τὴν παραλαβὴ ἀπὸ τὶς Μονάδες προορισμοῦ, ὀφείλονται, ἀσφαλῶς, ὅπως ἀναγνωρίζει καὶ τὸ γραφεῖο τῆς Ἐπιμελητείας Ἰωαννίνων, καὶ σὲ λάθος ἀπὸ ἀπειρία κλπ. ὑπαλλήλων.

Εἶναι πάντως δεῖγμα τῆς σχολαστικότητος μὲ τὴν ὁποία γίνεται ἡ διαχείριση τῶν ἑκατέρωθεν διακινουμένων ἐφοδίων. Τέτοια λάθη ἄλλωστε εἶναι ἀναπόφευκτα. (Βλ. καὶ ἐνταῦθα σ. 167 κ.ἀ.).

—97/26/8. (Ἀργυρόκαστρον). Παρατηρεῖται ὅτι τὰ ὀλίγα σχετικὰ δρομολόγια ἀποστολῶν μὲ αὐτοκίνητα — κυρίως τῆς Γ.Δ.Η. — (ἀλλ' ὄχι ἐπισήμως), ἀφοροῦν σὲ εἴδη ἐξαρτύσεως ὁπλιτῶν, ὁπλισμοῦ κλπ., συνήθως, ἐπειγούσης φύσεως.

—Οἱ ἐ π ι σ τ ο λ έ ς, ποὺ ἀναφέρεται ἐδῶ ἡ λῆψις, δὲν φέρονται χρεωμένες σὲ ἀποστολὲς τοῦ βιβλίου αὐτοῦ, ἐκτὸς ἂν ἀφοροῦν σὲ κάποιες παραγγελίες, ποὺ ἱκανοποιοῦνται μὲ τὶς ἀποστολὲς αὐτές.

Ἡ ἀντικατάσταση τοῦ δρομολογίου αὐτοῦ μὲ ταλίκα τοῦ γνωστοῦ Κιαζὴμ Ἀγᾶ ἀπὸ περιοχὴ Ἀργυροκάστρου, ἀντὶ τοῦ ἀναγραφομένου στὴν ἀρχὴ αὐτοκινήτου, ὀφείλεται ἀσφαλῶς σὲ σοβαρὸ κώλυμα τοῦ αὐτοκινήτου, ὄχι συνήθη γιὰ τὴν ἐποχὴ καὶ τὶς περιστάσεις.

—98/27/8. (Γεωργουτσάδες). Ρ ά π τ η ν· Χαρακτηριστικὸ εἶναι ὅτι ἀκόμη καὶ σημειώματα ὑπαλλήλων Συνεργείων τῶν Ἐπιμελητειῶν — μετὰ σχετικήν, ἀσφαλῶς, ἔγκριση τῶν Προϊσταμένων των — ἱκανοποιοῦνται ἀπὸ τὴν Ε.Ι., δεῖγμα καὶ τοῦτο ἀμοιβαίας ἐμπιστοσύνης καὶ ἐνδιαφέροντος γιὰ ἄμεση ἱκανοποίηση τῶν ἀγωνιζομένων καὶ ἐξυπηρέτηση τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ Ἀγῶνος.

Ἐπακολουθοῦσε πάντα ἡ παρακολούθηση καὶ ἐπιβεβαίωση τῆς ἀκριβοῦς ἐκπληρώσεως τῶν ἀποστολῶν ἐκ μέρους ὅλων ἐκείνων ποὺ ἐλάμβαναν μέρος σ' αὐτές.

—99/27/8. (Ἀργυρόκαστρον). Πληροφορούμεθα ἐδῶ ὅτι α) οἱ κάλτσες ποὺ συνηθίζονταν στὴ Β. — ἀλλὰ καὶ στὴ λοιπὴ Ἤπειρο — ἦσαν ὄχι μόνον πλεκτές, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ εἰδικὸ ὕφασμα - φανέλλα μὲ ράψιμο, ἰδίως οἱ ψηλὲς μέχρι τὴν κνήμη ἢ καὶ τὸν μηρό, καὶ β) ὅτι ι) γιὰ βασικὲς ἀποστολὲς ἡ Ε.Ι. ἔπαιρνε ἐντολὲς ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ (Γενικὴ) τοῦ Ἀργ)στρου καὶ ιι) γιὰ τὴν ταχύτερη ἱκανοποίηση τῶν παραγγελιῶν ἔπρεπε νὰ ἐνημερώνεται ἡ Ε.Ι. ἐνωρίτερα, γιατὶ ἀσφαλῶς δὲν εἶχε πάντα τὴ δυνατότητα νὰ ἐξυπηρετῆ τὶς ἀνάγκες τῶν αἰτημάτων σὲ μεγάλες, ἰδίως, ποσότητες ἀπὸ τὴν Ἀποθήκη της ἢ καὶ ἀπὸ τὴν Ἀγορὰ τῆς πόλεως.

—100/28/8. (Πρεμετή). Ἡ μικρὴ δ ι ά φ ο ρ ά ποὺ σημειώνεται ὡς πρὸς τὴν ποιότητα τῶν τσαρουχιῶν ἀφορᾶ πιθανῶς στὴ μεγάλη ἀποστολὴ τῶν 330 ζευγαριῶν τῆς ὑπ' ἀρ. 90/19.8 ἀποδείξεως τοῦ Β.Α.Α.

—Εὔλογη εἶναι ἡ ἐνημέρωση τῆς Σ τ ρ α τ ι ω τ ι κ ῆ ς Δ) ν σ ε ω ς, ἐφ' ὅσονμάλιστα εἶναι καὶ DE FACTO «ἐμπόλεμος» ἡ κατάσταση.

—Ἡ ἀ λ λ η λ ο γ ρ α φ ί α τῆς Ε.Ι. μὲ τὶς ἐξυπηρετούμενες Μονάδες κλπ. τῆς Α.Η. διενεργεῖτο, ὅπως βλέπομε, καὶ μὲ τοὺς — ὁπωσδήποτε ἐμπίστους — ταλικατζῆδες.

101/28/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ μεγάλη αὐτὴ ποσότητα ἀ λ ε ύ ρ ο υ, ποὺ φθάνει τὶς 2500 περίπου κιλά, ἀφορᾶ ἀσφαλῶς προμήθεια διὰ μακρὰν περίοδο, καὶ δὴ «ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ χειμερινῇ» τοιαύτη.

Συνήθως μεγάλες ποσότητες ἀλεύρου μετεφέροντο στὴν Α.Η. καὶ ἀπὸ τὸν λιμένα τῶν Ἁγ. Σαράντα, ὅταν φυσικά, τοῦτο ἦτο ἀνοικτό, ἀκόμα καὶ ἀπὸ τὰ Ἑλληνικὰ Πολεμικὰ σκάφη! (Βλ. Σκενδ., ἔ. ἀ. σσ. 51—55 καὶ ἐνταῦθα σσ. 159—61).

— Οἱ Ν ι κ. Ρ α κ ό π ο υ λ ο ς καὶ Γ. Γ κ ι ά τ α ς· ἔμποροι προφανῶς, ποὺ διατηροῦσαν ἴσως καὶ ταλικατζῆδες ὑπαλλήλους των γιὰ μεταφορὲς τῶν ἐμπορευμάτων τους.

—102/28/8. (Ἀργυρόκαστρον). Συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ ἀλεύρου, σύμφωνα, βέβαια, μὲ σχετικὲς παραγγελίες, ποὺ ἐδέχετο ἡ Ε.Ι., καθὼς καὶ γιὰ ἄλλα τρόφιμα.

—Μὲ ἄλλο μολύβι κοινό, χρώματος κυανοῦ, ἀναγράφεται ἐκ τῶν ὑστέρων, ὡς ἀπὸ ἔλεγχο: «ἐγράφη κατωτέρω εἰς ἀρ. 104/Β», τὸ ὁποῖο καὶ ἐπιβεβαιώνεται.

103/28/8. (Ἀργυρόκαστρον). Τὰ ἀναγραφόμενα 4 εἴδη - ποιότητες ἀλεύρου ἀπαιτοῦν καὶ ἴδιον τὸ κάθε εἶδος τρόπο ζυμώματος κλπ., γιὰ κατασκευὴ ἄρτου, γι' αὐτὸ παρακολουθοῦν καὶ ἀντίστοιχες ὁδηγίες. Καὶ σήμερα, ἄλλωστε, ὑπάρχει σχετικὴ διάκριση ἀλεύρων, ὅπως «σκληρά», «μαλακά» κλπ.

—Ἡ ἀπόδειξη αὐτὴ «ἐγράφη διὰ μελάνης καὶ ἀπεστάλη» — ἡ πρωτότυπη — ἴσως διὰ το ἀνεξίτηλον ἢ τὸ εὐανάγνωστό της.

— 104/28/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ ποσότης τοῦ ἀλεύρου τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς (ἐξαιρουμένων τῶν 14 σάκκων ποὺ ἀναγράφονται καὶ στὴν ὑπ' ἀρ. 102 Ἀπόδ.) ἀνέρχεται σὲ 2600 περίπου κιλά.

105/28/8. (Δέλβινον). Ἡ πεποίθηση, ὅτι ἡ ζωὴ τῆς Αὐτονόμου Ἠπείρου θὰ διαρκέση ἐπὶ μακρόν, μαρτυρεῖται καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος τῆς συνεχιζομένης προμηθείας ἐπισήμων σφραγίδων (βλ. καὶ ἀνωτ. ἀρ. ἀποδ. 84/13.8).

Πρόκειται, πιθανῶς, περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς σφραγῖδος λόγω προσωρινῆς ἀλλαγῆς τῆς ἔδρας τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν. (Πληροφορία τοῦ Ἀθαν. Τσεκούρα).

— Κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν αὐτὴ πραγματοποιήθηκαν οἱ περισσότερες (6) ἀποστολὲς κυρίως μὲ μεγάλες ποσότητες ἀλεύρου καὶ τροφίμων πρὸς τὸ Ἀργυρόκαστρον.

—106/29/8. (Ἀργυρόκαστρον). Ἡ τελευταία ἀποστολὴ π ε τ σ ω - μ ά τ ω ν ἦτο μὲ τὴν ὑπ' ἀριθ. 97/26.8 Ἀπόδ. τοῦ Β.Α.Α.

Μεγάλες ποσότητες κ ε φ α λ ο τ υ ρ ι ο ῦ, ὡς ξηρᾶς τροφῆς, καταλλήλου καὶ διὰ ἐκστρατεῖες, συνδυάζεται ἀσφαλῶς καὶ μὲ τὶς λοιπὲς μεγάλες ποσοτητες τροφίμων (ἀλεύρου κλπ.), ποὺ ἀπεστέλλοντο σύμφωνα μὲ τὶς τελευταῖες ἀποδείξεις τοῦ Β.Α.Α.

—Εὔλογη ἦτο ἡ ἀναγραφομένη ἀπορία ἀναιτιολόγητης ἐπιστροφῆς τῶν πετσωμάτων. (Βλ. ἀρ. Ἀποδ. 113/Β/5.9).

—107/29/8. (Μεσογέφυρα). Χαρακτηριστικὴ ἦτο καὶ ἡ ἀποστολὴ μεγάλων ποσοτήτων τροφίμων ξηρῶν κλπ. καὶ στὴν Ἐπιμελητεία Μεσογεφύρας, ἡ ὁποία, ὅπως γνωρίζομε, ἐξυπηρετοῦσε καὶ τὶς Μονάδες καὶ Ὑπηρεσίες τῶν πέριξ περιοχῶν, ὅπως Πρεμετῆς, Κολώνιας κλπ.

—108/29/8. (Πρεμετήν): «Τ ὸ Γ κ ό ν ι - γ κ ι ό ν ι(α) διὰ πετσώματα»· εἰδικὸ πετσὶ κατεργαζόταν μὲ πεύκη ἀντὶ τοῦ συνήθους μὲ βελανιδιά.

—109/1/9. (Μεσογέφυρα). Οἱ ἐνισχυμένες ἀποστολὲς σὲ φασόλια (πατάτες κλπ.) ὀφείλονται στὶς ἐσοδεῖες τῆς νέας παραγωγῆς. (Βλ. ὑπ' ἀρ. 732)5.9.14 ἀπαντητ. ἔγγραφο Ε. Πρεμετῆς).

—Ἴ φ λ α: (ἴγλα): Εἰδικὲς συσκευὲς φυτιλιοῦ.

—Ο ὐ τ ρ ά: Εἶδος σκηνιοῦ, σπάγγου ἀπὸ βαμβάκι, ποὺ τὸ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ ράψιμο τσαρουχιῶν.

—Ρ ά μ μ α τ ο δ ι ὰ κ ά π π ε ς: Μὲ αὐτὰ περιβάλλονται ὅλα τὰ ἄκρα τῶν καππῶν (συρίτια), ἀλλὰ ἐχρησιμοποιεῖτο καὶ γιὰ ράψιμό τους.

—110/1/9. Ἀξία παρατηρήσεως εἶναι ἡ ἐμμονὴ τοῦ ἀρμοδίου τῆς Ἐπιμελητείας Ἰωαννίνων γιὰ τὴν ἄμεση διαλεύκανση τῶν ἑκάστοτε τυχὸν διαφορῶν, ποὺ παρατηροῦνται μεταξὺ τῶν ἀποστελλομένων καὶ τῶν παραλαμ-

βανομένων εἰδῶν, μέχρι καὶ καθυστερήσεως νέων ἀποστολῶν. Δεῖγμα μεγάλης εὐσυνειδησίας. Ἐνίοτε ἡ πληρωμὴ τῶν ταλικατζήδων ἐγίνετο μετὰ τὴν ἐξακρίβωση «τῆς καλῆς παραλαβῆς». Μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἀποστολῶν, ὅπως βλέπομε, ἐξυπηρετοῦνται καὶ στὴν ἀλληλογραφία, ἐνίοτε καὶ ἐπεγγουσα (λ.χ.: «τὸ ἐσώκλειστο δίδετε ἀμέσως»).

—111/4/9. (Πρεμετήν): Πρόκειται περὶ ἱκανοποιήσεως εἰδικῆς, σημαντικῆς καὶ ἀμέσου παραγγελίας τῆς Ἐπιμελητείας Πρεμετῆς (ἀπὸ 1.9.14), τὴν ὁποία πραγματοποιεῖ, κατὰ τὸ δυνατόν, ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων, ἐπίσης κατ' εὐθεῖαν καὶ ὄχι μέσω τῆς Μεσογεφύρας.

—Χαρακτηριστικὲς εἶναι οἱ τρέχουσες τότε τιμὲς τροφίμων στὰ Ἰωάννινα, ἀνταποκρινόμενες, φυσικά, στὴν ἀντίστοιχη ὀνομαστικὴ ἀξία τῆς δραχμῆς.

—Ἀπὸ τὶς σπάνιες περιπτώσεις ποὺ ἀναφέρεται τὸ «ἀγώγιον ἀπλήρωτον», ἴσως διότι ἐπρόκειτο περὶ ἀγωγιάτη ποὺ ἐστάλη ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητείαν τῆς Πρεμετῆς. Ἐγίνετο ὅμως καὶ γιὰ δέσμευση τοῦ ταλικατζῆ - ἀγωγιάτη γιὰ τὴν ἀσφαλῆ καὶ ἀκριβῆ μεταφορὰ καὶ παράταση τοῦ φορτίου.

—Ἡ βαζελίνη — χρήσιμη καὶ γιὰ τὴ συντήρηση τῶν πυροβόλων — ζυγίζεται σὲ κιλὰ γιατὶ ἦτο εἰσαγομένη.

—«ρ έ σ μ ι (α): δεσμίδες ἢ δέσμες χαρτιοῦ.

—χ α ρ τ ὶ π ό σ τ α ς: χαρτὶ χονδρὸ γιὰ ταχυδρομικὰ δέματα (POST—Πόστα).

—λ ε μ ό ν ι—τ ό ζ ι: εἶδος ἁλατιοῦ ποὺ ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ τὸ λεμόνι.

—π ά σ τ α: εἶδος ζυμαρικῶν (σάκκοι πάστας).

—Τὰ ποικλία, τέλος, ἔ ν τ υ π α μαρτυροῦν τὸ κατὰ τὸ δυνατὸν εὔρυθμο τῆς λειτουργίας τῆς Πολιτείας τῆς Α.Η., ὅσο κι' ἂν εἶναι αὐτὴ νέα καὶ σὲ ἐμπόλεμη κατάσταση.

—112/4/9. (Μεσογέφυρα). Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ προφανῶς εἶναι κοινή, ἤτοι τοῦ αὐτοῦ μὲ τὸ προηγούμενο δρομολόγιο πρὸς Πρεμετήν, ἐφ' ὅσον πρόκειται γιὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνία καὶ τὸν ἴδιο ἀγωγιάτη - ταλικατζῆ (Χαράλαμπον Ἠλία), ἀλλὰ καὶ τὰ εἴδη τῶν ἀποστολῶν σχεδὸν τὰ ἴδια ἢ συναφῆ.

—113/5/9. (Ἀργυρόκαστρον). Ὁ Γ. Ζ ή ρ α ς ἦτο ἀξιωματικὸς τοῦ Ε.Σ. καὶ Δ)τὴς τοῦ «Τάγματος Δρίνου» (Σκενδ. σ. 147), «τὸ ὁποῖον», «ἦτο κάλλιστα συγκεκροτημένον διότι τὰς διοικήσεις τοῦ (καθενὸς) λόχου εἶχον δεδοκιμασμένοι ἀξιωματικοί, μετοξὺ τῶν ὁποίων καὶ οἱ... Ἐμμ. Τσαγκαράκης, καὶ Θεμ. Μήλεσης... καὶ οἱ ὁπλαρχηγοὶ Ἐμμ. καὶ Νικ. Μίγλης...». (Σκενδ. ἔ.ἀ. σ. 117)

Ἔτσι δικαιολογεῖται καὶ ἡ παραπάνω ἀποστολὴ σ ε λ λ ῶ ν (γιὰ ἄλογα τῶν ἀξιωματικῶν). (Βλ. καὶ ΚΑΘΟΛ. ἀρ. 482, 513, 792).

Ὅπως ἀφηγεῖται, ὁ Ἀθ. Τσεκούρας, ἐξ ἰδίας ἀντιλήψεως, «ἦτο ὁ Γ. Ζήρας καὶ βαρήκοος, ἀλλὰ γενναῖο παλληκάρι, ποὺ πολεμοῦσε πάντα μπροστὰ μὲ τοὺς στρατιῶτες καὶ ὄρθιος». Συμμετεῖχε σὲ πολλὲς μάχες στὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα τῆς Α.Η. μέχρι τῶν τελευταίων στιγμῶν τοῦ θαυμάσιου ἐκείνου Ἔπους, ὅπως στὴ μάχη τῆς Μονῆς Τσέπου, παρὰ τὸ Ἀργυρόκαστρον (Σκενδ., σ. 117) κ.ἀ. (βλ. καὶ Τσεκ. 98ου Ὑψ. σ. 325, καὶ ἐνταῦθα σ. 115).

—Βέβαιος γιὰ τὴ σωστὴ ἀποστολὴ τῆς ὑπ' ἀρ. 106/Β ἀποδείξεως (κεφαλοτύρι), ὁ ὑπεύθυνος τῆς Ε.Ι., ἐπανέρχεται καὶ ἐπιμένει στὸ ξεκαράρισμα τῆς ἐκκρεμότητος καὶ ἐκ μέρους τῶν παραληπτῶν ἢ τοῦ ταλικατζῆ (βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 110).

—114/6/9. (Μεσογέφυρα). Ὅπως μαρτυρεῖ καὶ ἡ παροῦσα ἀπόδειξη, λογαριασμοὺς ἀποστελλομένων ἐφοδίων ἐπλήρωνε καὶ ἡ Ἐπιμελητεία Μεσογεφύρας, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, ἐνίσχυεν οἰκονομικῶς, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Κυβέρνηση τῆς Α.Η., ὁπωσδήποτε καὶ ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων (βλ. ΚΑΘΟΛΙΚΟΝ, ἀρ. 102, 873 κ.ἀ.)

—115/6/9. (Ἀργυρόκαστρον). Ὁ Ἰ. Π α ρ μ ε ν ί δ η ς, ὡς Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν τῆς Α.Η., μετέβαινε συχνὰ στὰ Ἰωάννινα — ὅπως ἐμφαίνεται καὶ στὸ ΚΑΘΟΛ., (ἀρ. 26, 113—14, 400 κ.ἀ.), βεβαιώνει δὲ τοῦτο καὶ ὁ Τσεκούρας — ὅπου ρύθμιζε διάφορες, κυρίως οἰκονομικῆς φύσεως καὶ ἐφοδιασμοῦ, ὑποθέσεις, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴ δημιουργηθεῖσαν ἐκκρεμότητα τὴ σχετικὴ μὲ ἀποσταλέντα πετσώματα (βλ. ἐνταῦθα ἀρ. ἀποδ. 97 καὶ 106, καθὼς καὶ σχετικὴ ὑπ' ἀρ. 131) ἀπόδ. παραλαβῆς τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς ἀπὸ τὴν Γεν. Ἐπιμελητείαν Ἀργυροκάστρου.

—116/Β/11.9. (Πρεμετή). Καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ γίνεται σύμφωνα μὲ σχετικὸ τηλεγράφημα τῆς Ἐπιμελητείας Πρεμετῆς, ἐξετελέσθη δὲ ἀπὸ τὴν Ε.Ι. ἐν μέρει μὲ τὴν ὑπόσχεση ὅτι θὰ ὁλοκληρωθῆ ἡ παραγγελία, μόλις ἐξασφαλισθοῦν οἱ προϋποθέσεις (ἀπόκτηση τῶν ἀσκῶν γιὰ τὸ λάδι καὶ διασάφηση κάποιων ἀσφαλειῶν γιὰ τὸ εἶδος τοῦ σπάγγου). (Βλ. καὶ παρακάτω ὑπ' ἀρ. 117καὶ 120 ἀποδ. τοῦ Β.Α.Α.).

Συνήθης εἶναι καὶ ἡ ἀναγραφὴ νέων παραγγελιῶν μαζὶ μὲ τὴν γνωστοποίηση «τῆς καλῆς παραλαβῆς» κλπ. κάποιας ἀποστολῆς.

—117/11/9. (Μεσογέφυρα). Ὁ ταλικατζῆς Παν. Τζάλλας ἦτο «τῆς ὑπηρεσίας» τῆς Ε.Ι. (βλ. καὶ παραπάνω ἀπόδ. ἀρ. 116), ἀπὸ τὴν ὁποία καὶ ἐπληρώνετο.

—118/13/9. (Μεσογέφυρα)· ἡ ἄμεσος ἀποστολὴ κ ι ν ν ί ν η ς στὴν Πρεμετή, «διότι εἶναι ἀπολύτως ἀνάγκη», ὑποδηλώνει ὅτι ἡ περιοχὴ αὐτὴ ἐδοκιμάζετο τότε καὶ ἀπὸ τὴν ἐλονοσία.

119/17/9. (Μεσογέφυρα)· χαρακτηριστικοὶ εἶναι κι' ἐδῶ οἱ συλλογισμοὶ καὶ οἱ λεπτομέρειες ποὺ ἐκτίθενται γιὰ τὴν ἐξακρίβωση περὶ τῆς λεπτομεροῦς παραλαβῆς τῶν ἀποστολῶν, μέχρι καὶ δραμίων (γίνεται λόγος καὶ γιὰ 120 δράμια), διότι ἔτσι «τὸ καθῆκον μᾶς τὸ ἐπιβάλλει», ὅπως ἀκριβῶς σημειώνεται, ἀλλὰ καὶ ἡ ἀβροφροσύνη μὲ τὴν ὁποία διατυπώνονται οἱ σκέψεις καὶ οἱ σχετικὲς συστάσεις («Σᾶς παρακαλῶ μήπως κρατήσατε κ α τ ὰ λ ά θ ο ς»)!

—Ἐ ξ ώ φ υ λ λ α: Φάκελλοι ἀλληλογραφίας κλπ.

—τ ά ρ α: Εἶναι τὸ βαρος τοῦ ἀντικειμένου τῆς συσκευασίας, ἐνῶ:

— ν έ τ ο· εἶναι τὸ βάρος τοῦ περιεχομένου, καὶ

—μ ι κ τ ὸ ν β ά ρ ο ς, εἶναι τὰ δυὸ μαζί, δηλ. ἡ «τάρα» καὶ «τὸ νέτο».

—120/17/9. (Πρεμετη). Χ α ρ ά λ. Ἠ λ ί α ς· ἀγωγιάτης - κυρατζῆς, ἀπὸ τὴν περιοχή, ἴσως. Μεσογεφύρας — Πρεμετῆς, γι' αὐτὸ καὶ τὸ

ἀγώγι του πληρώνεται ἀπὸ ἐκεῖ. (Βλέπε καὶ τὶς ὑπ' ἀριθ. 111, 112, 119 ἀποδ. Β.Α.Α.), ὅπου, συνήθως, καὶ τὰ δρομολόγιά του.

Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ ἀφορᾶ κυρίως σὲ εἴδη σχετικὰ μὲ τὴν περιποίηση τῶν ὑποζυγίων τῶν Μεταγωγικῶν (ἡμιόνων, ἵππων). Τὰ καπίστρια (ἡνία) τῶν ἵππων εἶναι διαφοροποιημένα ἀπὸ ἐκεῖνα τῶν ἡμιόνων, ὅπως καὶ οἱ ἀντίστοιχες κεφαλές των, γι' αὐτὸ καὶ ξεχωρίζουν οἱ ἀποστολές των.

—Σ α μ α ρ ο σ κ ο ύ τ ι· εἰδικὸ μάλλινο ὕφασμα ποὺ ἐπικαλύπτει μέρος τοῦ σάγματος (σαμσριοῦ), ποὺ ἔρχεται κυρίως σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸ σῶμα τοῦ ὑποζυγίου, ὥστε νὰ ἀποφεύγωνται, κατὰ τὸ δυνατόν, οἱ πληγὲς σ' αὐτὸ ἀπὸ τὸ σάγμα. Ἡ ὑπόλοιπη ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τοῦ σάγματος καλύπτεται μὲ κατειργασμένο δέρμα μικρῶν ζώων (κατσίκας κλπ.). Τὸ σαμαροσκούτι ζυγίζεται μὲ «βράτσα» καὶ ράβεται μὲ εἰδικὲς βελόνες.

—«Σ κ λ ί θ ρ ε ς»· δέματα ἀχύρου, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦν οἱ σαγματοποιοὶ καὶ γιὰ τὸ «γέμισμα» τοῦ σάγματος.

—120/20/9. (Ἀργυρόκαστρον). Καὶ ἡ ἀπόδειξη αὐτὴ συνοδεύεται στὴ συνέχεια μὲ τὴν ἀντίστοιχη ἀπόδειξη παραλαβῆς ἀπὸ τὴν Γεν. Ἐπιμελητείαν Α.Η. (Ἀργυροκάστρου) μὲ ἡμερομηνίαν 23.9.14).

122/Β/25/9. (Πρεμετή). Ζ ά χ α ρ η· ἀποτελοῦσε ἴσως «πολυτέλεια» τότε ἡ ἀποστολή της στὴν Α.Η., ποὺ ἀντιμετώπιζε τόσες ἄλλες πιὸ ἐπείγουσες ἀνάγκες.

—Καὶ ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ τῶν (6) σκηνῶν δηλώνει σαφῶς προετοιμασία γιὰ ἀντιμετώπιση τῆς χειμερινῆς περιόδου, ποὺ ἐπίκειται.

—Σχετικὸ ἀνεπίσημο τιμολόγιο τροφίμων (βλ. καὶ ἀρ. ἀποδ. 111/Β).

—Ἐδῶ ἐπίσης πληροφορούμεθα ὅτι τὸ «ἀγώγι» Ἰωαννίνων — Πρεμετῆς κόστιζε πρὸς 10 λεπτὰ (0,10 δρχ.) τὴν ὀκᾶ (δηλ. τὰ 1200 γραμμάρια). Τὸ «ἀγώγι» ὅμως ὑπελογίζετο καὶ μὲ ποσοστὰ (%), δηλ. 9—11 περίπου δρχ. σὲ κάθε 100 ὀκάδες, ἀνάλογα μὲ τὴν ἀπόσταση ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα καὶ τὴν συμφωνία, ποὺ κατέληγαν οἱ «συμβαλλόμενοι».

—Ἄ λ α ς Ἀ γ γ λ ί α ς· ἐχρησιμοποιεῖτο γιὰ «καθαρτικό», ὅπως καὶ τὸ «ριτσινέλαιο».

—123/25/9. (Ἀργυρόκαστρον)· ἡ ἀποστολή, ὅπως βλέπομε, συνεγίζεται καὶ πρὸς τὶς ἄλλες Μονάδες καὶ Ὑπηρεσίες τῆς Α.Η. (Ἀργυρόκαστρο, Γεωργουτσάτες, Δέλβινο), μὲ τὶς ὁποῖες ἡ Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων ἤρχετο σὲ ἄμεση ἢ ἐμμεση ἐπαφή.

—124/25/9. (Γεωργουτσάτες). Τὸ ἔγγραφο αὐτὸ ἀποτελεῖ ἐνημέρωση γιὰ τὴν παραπάνω (ἀρ. 124) ἀποστολή, ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα ποὺ ἐνδιαφέρει τὴν Ἐπιμ. Γεωργουτσάτων, γιὰ τὴν ἄμεση δηλ. ἀποστολὴ τῶν σκηνῶν εἰς τὸ Δέλβινον.

—Ἡ ἀπὸ 27.9.14 ἀπόδειξη τοῦ Γεν. Ἐπιμελητοῦ τῆς Α.Η. Ἀργυροκάστρου βεβαιώνει τὴν «ἐν καλῇ καταστάσει» λήψη τῆς ὑπ' ἀρ. 123 ἀποστολῆς τῆς Ε.Ι., ὡς πρὸς τὰ στοιχεῖα ποὺ ἀφοροῦν σ' αὐτήν.

Τὸ διορθωτικὸ στοιχεῖο γιὰ σκηνὰς «20 ὄχι 12», ποὺ ἀναγράφει ἡ παραπάνω ἀπόδειξη ἀποστολῆς, ἴσως ὀφείλεται σὲ συμπληρωματικὴ ἀποστολὴ ποὺ δὲν ἀναγράφεται στὴν ἀπόδειξη αὐτή, ἢ — πρᾶγμα ἀπίθανο λόγω ὄγκου — ἐστάλησαν ἐπὶ πλέον κάππες ἐκ παραδρομῆς. Ὁπωσδήποτε ἐκτιμᾶται καὶ ἐδῶ ἡ εἰλικρίνεια στὴ συνεργασία τῶν Ἐπιμελητειῶν μεταξύ των.

Τὸ ἐξώφυλλο (ὑπ' ἀρ. γ' τετράδιον Β.Α.Α.), εἶναι πρόχειρο ἀπὸ Τουρκικὲς πιθανῶς καταστάσεις.

—125/26/9. (Μεσογέφυρα). Ἡ ἀποστολὴ ἀφορᾶ καὶ ἐδῶ σ κ η ν ὰ ς (6) διὰ τὴν Κολώνια, ὅπου ὑπῆρχαν καὶ προκεχωρημένες Μονάδες. Ἡ ἐντολὴ «ἀ π ο σ τ ο λ ὴ τ ά χ ι σ τ α» μαρτυρεῖ, ὅτι θὰ ἔχουν ἀρχίσει ἤδη τὰ πρωτοβρόχια καθὼς καὶ σχετικὰ κρύα λόγω τοῦ Ἠπειρωτικοῦ - ὀρεινοῦ καὶ μακριὰ ἀπὸ τὴ θάλασσα κλίματος.

—Τὰ «ἰ α τ ρ ι κ ά», τῶν ὁποίων γίνεται μνεία, δὲν φέρονται χρεωμένα σὲ πρόσφατες ἀποστολές, καὶ μάλιστα μὲ αὐτοκίνητο, στὴ Μεσογέφυρα. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι ἐστέλλοντο καὶ διάφορα εἴδη εὐκαιριακῶς καὶ μὲ ἐμπιστους σύμφωνα μὲ σχετικὲς ἀποδείξεις, ὅτι «ἐλήφθησαν» κλπ.

—126/29/9. (Ἀργυρόκαστρον). Ὁ Τ σ ί λ η ς (Β α σ ι λ ε ι ο ς) Ν ε ρ ό ς, ταλικατζῆς εἶναι γνωστὸς μὲ τὰ δρομολόγιά του κυρίως πρὸς Ἀργυρόκαστρο.

Τὰ διάφορα λάφυρα τοῦ Τουρκικοῦ Στρατοῦ, ὅπως ἐδῶ (ἀμπέχονα, παντελόνια κλπ.), ὡς «ἄδηλοι πόροι», προσφέροντο σιωπηρῶς καὶ ἐμπιστευτικὰ ἀπὸ ὑπευθύνους ἀποθηκαρίους κ.ἄ. τοῦ Ε.Σ. στὴν Ἐπιμελητεία Α.Η. Ἰω. Ἔρχονταν πρὸς τοῦτο σὲ ἐπαφὴ ἰδίως ὁ κ. Ἀθ. Τσεκούρας μὲ ἀξιωματικοὺς τοῦ Ε.Σ. ποὺ συμπαθοῦσαν ἰδιαίτερα τὸν Βορειοηπειρωτικὸν Ἀγῶνα καὶ τὸν ἐνίσχυαν, ὅσο μποροῦσαν, χωρὶς νὰ ἐκτίθενται εὐρύτερα. Τέτοια, ἄλλωστε, παραδείγματα ἀξιωματικῶν, ποὺ ἀξιοποίησε ὁ κ. Τσεκούρας ἀναφέρονται πολλά, ποὺ ἀναγράφονται καὶ σὲ προηγούμενο βιβλίο του (Ἀπὸ τοῦ 98ου Ὑψώμ., σσ. 233, 303 κλπ.).

—Τὴν κανονικὴ λήψη τῶν παραπάνω βεβαιώνει, ὡς γνωστόν, ἡ Γεν. Ἐπιμελητεία Ἀργυροκάστρου μὲ τὴν ἀπὸ 2.10.14 ἀπόδειξή της.

—127/30/9. (Πρεμετήν). Ὁ ἰατρὸς Ἀ δ α μ ί δ η ς εἶναι γνωστὸς καὶ ἔμπιστος τῆς Ἐπιμελητείας Ἰωαννίνων ποὺ προσέφερε τὶς ὑπηρεσίες του στοὺς μαχητάς, τοῦ Αὐτονομιακοῦ Ἀγῶνος καὶ στὸ Νοσοκομεῖο τῆς Πρεμετῆς.

—128/1/10. (Μεσογέφυρα). Τὸ κ ο ν ι ὰ κ καθίσταται ἀπαραίτητο γιὰ τοὺς ἀγωνιστὰς ἰδίως πρὸς ἀντιμετώπιση ψυχρῶν καιρικῶν συνθηκῶν, στοιχεῖο καὶ τοῦτο ἐγκαίρου προνοίας τῆς Ἐπιμελητείας Ἰωαννίνων γιὰ τοὺς Ἀγωνιζομένους στὴ Β.Η.

—Ἡ σωστὴ λήψη βεβαιώνεται ἀπὸ τὸν Ἐπιμελητὴ Μεσογεφύρας μὲ τὸ ἀπὸ 2.10.14 ἔγγραφό του.

—129/2/10. (Πρεμετήν). Ἡ ἀποστολὴ αὐτὴ «ἐξετελέσθη» σύμφωνα μὲ τὴν ἀπὸ 29.9.14 παρακάτω παραγγελία τῆς Ἐπιμελητείας Α.Η. Πρεμετῆς, τῆς ὁποίας εὑρέθη ἡ 11 μόνον σελίδα.

— Τὸ π ε τ ρ έ λ α ι ο ἦτο τότε, ὡς γνωστόν, ἀπαραίτητο καὶ γιὰ φωτιστικὸ μέσον (λάμπες κλπ.), ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν συντήρηση τῶν ὅπλων καθώς, τέλος, καὶ γιὰ τὰ ἐλάχιστα αὐτοκίνητα.

—«Κ ι β ώ τ ι α» χαρακτηρίζονται μόνον οἱ συσκευασίες γιὰ τενεκέδες πετρελαίου, στὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἀντιστοιχῆ ἡ τιμὴ τῶν 5 δρχ. ἑκάστου.

Χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι τὰ μεταφορικὰ (ἀγώγια) μὲ ποσοστὰ 11% δηλ. κάθε 100 ὀκ. βάρος θὰ πληρωθοῦν 11 δρχ., δὲν ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὸν προηγούμενον (ἀρ. ἀποδ. 122), λογαριασμὸ μὲ 0,10 δρχ. τὴν ὀκᾶ.

—130/5/10. (Πρεμετὴν). Μ α ν έ σ τ ρ α: εἶδος ζυμαρικῶν σὰν κριθαράκι ποὺ μαγειρεύεται συνὴθως στὴν κατσαρόλα, ἰδίως ὡς σοῦπα κατόπουλο κλπ.

—Οἱ ἀποστολὲς ρ υ ζ ι ο ῦ εἶναι περιωρισμένες διότι ἡ νέα ἐσοδεία ἀργοῦσε νὰ πραγματοποιηθῆ.

—Ὁ ταλικατζῆς Β α σ. Β λ ά χ ο ς ἦτο προφανῶς ἀπὸ τὴν περιοχὴ Ἰωαννίνων γι' αὐτὸ θὰ ἐπληρώνετο ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητείαν Ἰωαννίνων, μετὰ τὴν ἐπιστροφή του ὅμως, γιὰ τὸν ἔλεγχο τῆς ἀκριβοῦς παραδόσεως στὸν προορισμὸ τῆς ἀποστολῆς ποὺ ἀνελάμβανε.

—131/6/10.14 (Ἀργυρόκαστρον)· Ἡ ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς ἀποστολῆς τῆς Ἐπιμελητείας Α.Η. Ἰωαννίνων, ποὺ καλύπτεται μὲ 30 κάππες ἀπαραίτητες, ὅπως τονίσαμε, γιὰ τοὺς ὁπλίτας πρὸς ἀντιμετώπιση τῶν ἐπικειμένων δυσμενῶν καιρικῶν συνθηκῶν, εἶναι ἡ τελευταία ἀναγραφομένη στὰ σωζόμενα αὐτὰ βιβλία ἀποδείξεων ἀποστολῶν στὶς διάφορες μονάδες καὶ Ὑπηρεσας τῆς Α.Η. ἀπὸ τὴν Ἐπιμελητεία Ἰωαννίνων, τὴν εὐθύνη τῆς ὁποίας εἶχεν ὁ Ἀθαν. Τσεκούρας.

Ὁ Μητροπολίτης Γερβάσιος Ὡρολογᾶς, ἀρχιερατεύσας στὴν Κορυτσᾶ (1895—1902) καὶ στὰ Ἰωάννινα (1910—1916)

† Εὐλαβέστατοι ἱερεῖς, ἐντιμότατοι πρόκριτοι καὶ λοιποὶ εὐλογημένοι Χριστιανοί τῆς πόλεως καὶ ἐπαρχίας Ἰωαννίνων, τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ καὶ περιπόθητα, χάρις εἴη ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ, παρ' Ἡμῶν δὲ εὐχὴ εὐλογία καὶ συγχώρησις.

Εἰς τὰ πρόθυρα τῆς πόλεώς μας οἱ ἀδελφοὶ μας ἀπηλπισμένοι ἀνύψωσαν τὴν σημαίαν τῆς αὐτονομίας καὶ ἐκήρυξαν τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος, τὸν περὶ ζωῆς καὶ θανάτου ἀγῶνα. Ἡ Κυβέρνησίς μας κατέβαλε πᾶσαν τὴν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς σωτηρίαν των, ἔκρουσεν ὅλας τὰς θύρας τῶν δυνατῶν τῆς γῆς, ἀλλ' οἱ ἀσπλαγχνοι διπλωμάται τῆς Εὐρώπης οὐκ ἠβουλήθησαν συνιέναι· αὐτοὶ δυστυχῶς δὲν ἀγαπῶσι τόσον τοὺς χριστιανοὺς καὶ τὴν φιλανθρωπίαν ὅσον τὰ ἰδικὰ των συμφέροντα· καὶ παραδίδουσι λοιπὸν εἰς τὰς ἀγρίας ὀρδὰς τῶν Ἀλβανῶν τοὺς ταλαιπώρους ἀδελφοὺς μας. Κλαίει καὶ ὀδύρεται ἡ μήτηρ μας ἡ Ἑλλας· ἀλλ' ἐδέσμευσεν ἡ Εὐρώπη τὰς χεῖρας της καὶ τὴν ἀπειλεῖ ἂν θὰ θελήσῃ νὰ ἀντισταθῇ εἰς τὰς ἀποφάσεις της. Ἀπόκειται λοιπὸν εἰς τὴν φιλοπατρίαν ἡμῶν τῶν Ἠπειρωτῶν νὰ ὑπερασπίσωμεν τοὺς ἀδελφοὺς μας νὰ ὑπερασπίσωμεν δὲ καὶ τὸν ἑαυτὸν μας· διότι καὶ ἡμεῖς δὲν θὰ εἴμεθα ποτὲ ἥσυχοι καὶ δὲν θὰ προσδεύσωμεν ἔχοντες γείτονας τοὺς Ἀλβανοὺς, τὰ ἀνήμερα ταῦτα θηρία. Ἔχομεν λοιπὸν καθῆκον νὰ ἀγωνιζώμεθα καὶ ἡμεῖς, ἄλλοι μὲ τὸ αἷμά των καὶ ἄλλοι μὲ χρῆμα των. Ὅποιος εἰς τὴν κρίσιμον ταύτην περίστασιν φανῇ ἀπαθής, ἀνάλγητος καὶ ἀναίσθητος διὰ τὴν τύχην τῶν ἀδελφῶν του δὲν εἶναι ἀληθὴς χριστιανὸς, ἀλλὰ δὲν εἶναι καὶ ἀληθὴς Ἕλλην, ἔμβλημα καὶ σύμβολον ἱερὸν τοῦ ὁποίου πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε τὸ τῶν παλαιῶν μας προγόνων «εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης» Λοιπόν, ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, δείξατε καὶ εἰς τὴν ἐσχάτην ταύτην ὥραν ὅπως πάντοτε, τὴν φιλοπατρίαν σας· δείξατε ὅτι ἀγαπᾶτε τὸ ἱερὸν τῆς Ἠπείρου χῶμα καὶ βοηθήσατε γενναίως τοὺς διεκδικοῦντας αὐτὸ σπιθαμὴν πρὸς σπιθαμήν. Καὶ οἱ μὲν ἀδελφοὶ μας ἐκεῖ, εἰς τὰ ἔνδοξα ἐδάφη τῆς Χειμάρρας, τοῦ Δελβίνου, Ἀργυροκάστρου, Ἐρεμετης καὶ Λεσκοβικίου ἔλαβον τὰ ὅπλα εἰς τὰς χεῖρας καταλειπόντες εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ τας οἰκίας, τὰς γυναῖκας καὶ τὰ τέκνα των καὶ τὴν περιουσίαν των· ἐξῆλθον διὰ νὰ νὰ χύσωσι τὸ αἷμα των διὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς πατρίδος καὶ νὰ ὑπερασπίσωσι τὰ ἱερὰ καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ τοὺς τάφους τῶν πατέρων των· σεῖς δὲ ἔχετε καθῆκον ἱερὸν νὰ προσέλθητε βοηθοί μέ χρήματα· πρέπει νὰ ἔχουν τροφὰς καὶ πολεμοφόδια οἱ πολεμοῦντες διὰ τὴν τιμὴν καὶ τὴν ἐλευθερίαν τῆς φιλτάτης μας Ἠπείρου, τῆς ὁποίας τὰ δύο τρίτα παραδίδονται εἰς τοὺς βαρβάρους καὶ ἀξέστους Ἀλβανούς. Δὲν εἶναι ἀναγκη νά περιμένητε προσκλήσεις. Ἕκαστος πρέπει νὰ προσέλθῃ αὐθόρμητος εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν καὶ νά προσφέρῃ τὴν πολύτιμον συνδρομὴν του. Σᾶς προτρέπομεν εἰς πᾶσαν θυσιαν ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μας καὶ τῆς φιλτάτης μας Ἠπείρου. Ἡ σάλπιγξ τοῦ ἀγῶνος ἤχησεν· ὁ κρότος τῶν τυφεκίων θ' ἀντιλαλῇ εἰς τὰ ὄρη, τὰς νάπας καὶ τὰς φάραγγας· ἔχετε πάντοτε κατὰ νοῦν ὅτι πᾶσα ἀμέλεια καὶ ἀπροθυμία καὶ ἡ ἐντεῦθεν ἀποτυχία τοῦ ἀγῶνος θὰ φέρῃ εἰς τά πρόθυρα μας τά ἄγρια καὶ ἀτίθασσα τέρατα, ὑπάρχει δὲ φόβος μήπως ἐν τῷ μέλλοντι εὐκαιρίας τυχούσης ποδοπατήσωσι καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Εὐρώπης χαραχθέντα σύνορα καὶ σκορπίσωσι πῦρ φθορὰν καὶ ὄλεθρον καὶ εἰς τὰ χωρία αὐτὰ καὶ τὴν πόλιν μας, ὁ ἀγὼν εἶνε περὶ τῶν ὅλων. Πρέπει νὰ μάθῃ ἡ Εὐρώπη ὅτι ἡ Ἤπειρος δὲν εἶναι χώρα Ἀφρικανικὴ νὰ τῆν διαθέσῃ ὅπως θέλει κατὰ τὰς ὀρέξεις της. Ἀναμένωμεν, ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, νὰ ἴδωμεν τὴν αὐταπαρνησίαν, τὴν ὁποίαν θά δείξητε καὶ τὰς θυσίας τὰς ὁποίας θὰ κάμητε· πολύ θὰ χαρῇ ἡ καρδία Ἡμῶν ὅταν ἴδωμεν ὅτι θὰ εἰσρεύσῃ εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν ἄφθονον χρῆμα διὰ τὸν ἱερὸν ἀγῶνα, ὁπότε Ἡμεῖς ὡς πνευματικὸς σας πατὴρ ὑπερήφανοι διὰ τὴν φιλοπατρίαν καὶ διὰ τὰς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῶν [illegible] μας θυσίας τῶν πνευματικῶν μας τέκνων, θ' ἀποστείλωμεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ὑπὲρ ἱερῶν καὶ ὁσίων μαχομένης Ἠπείρου ἐξοχώτατον κύριον Γεώργιον Χρηστάκη Ζωγάφον τὰς συνδρομὰς σας. Καθιστῶμεν εἰς ὑμᾶς γνωστὸν καὶ τοῦτο ὅτι δέχεται ἡ πατρὶς καὶ τὸν ὀβολὸν τοῦ ἐργάτου καὶ τὰ λεπτὰ τῆς χήρας. Ἐμπρὸς, λοιπὸν, ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ τέκνα, Ἐμπρὸς! ἀνοίξατε τὰ βαλάντια διά τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀγῶνα. Ἐμπρός! ὁ δὲ Θεὸς ἡμῶν ὁ παντοδύναμος εἴθε νὰ σκέπῃ τὸν ἀγῶνα τῶν ἀδελφῶν μας καὶ νὰ παράσχῃ εἰς τέλος τὴν ποθουμένην νίκην, διὰ τὴν ὁποίαν Ἡμεῖς δὲν ἀμφιβάλλομεν διότι ὁ ἀγὼν εἶνε ἱερὸς δίκαιος, Ἐν τέλει σᾶς ὑπενθυμίζομεν καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ Πανάγιον Πνεῦμα διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἀποστόλου Παύλου· «Εἴ τις τῶν ἰδίων καὶ μάλιστα τῶν οἰκείων οὐ προνοεῖ, τὴν πίστιν ἤρνηται καὶ ἔστι ἀπίστου χείρων»

Τὴν ἔκκλησιν ταύτην μετά συντετριμένης καρδίας διά τὴν τύχην τῶν ἀδελφῶν μας ἀπευθύνοντες πρὸς τὰς Χριστιανικὰς καὶ πατριωτικὰς ὑμῶν καρδίας, ἐπικαλούμεθα ἐφ' ὑμᾶς ἀπαξάπαντας τὴν παρὰ τοῦ Ὑψίστου εὐλογίαν καὶ χάριν καὶ διατελοῦμεν.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει Ἰωαννίνων τῇ 18ῃ Φεβρουαρίου 1914

† Ο Ἰωαννίνων Γερβάσιος
Ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης.

καὶ ἕνα εὔλογο «παρών» του εἰς τὸν Αὐτονομιακὸν Ἀγῶνα τῆς Β. Ἠπειρου.

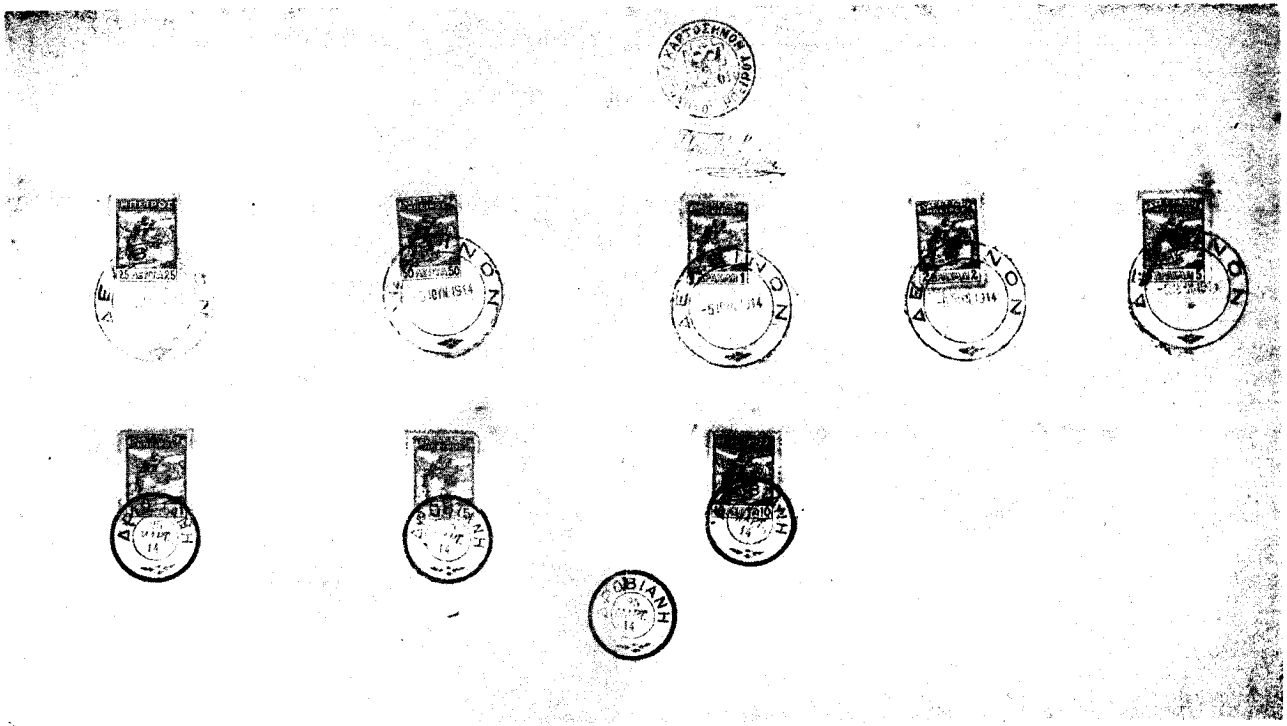

Γρσμματόσημα μὲ σφραγῖδα Ταχυδρομείων τῆς περιοχῆς Δελβίνου καὶ χαρτόσημο, δείγματα καὶ αὐτὰ τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῆς Διοικήσεως στὴν Αὐτόνομο Ἤπειρο τὸ 1914.